

**AGREEMENT
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE SOCIALIST REPUBLIC OF VIET NAM
AND
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF CYPRUS
FOR
THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND
THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES
ON INCOME**

**The Government of the Socialist Republic of Viet Nam and the
Government of the Republic of Cyprus**

Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and
the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,

Have agreed as follows:

Article 1

PERSONS COVERED

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the
Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a
Contracting State or of its political subdivisions or local authorities,
irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total
income, or on elements of income, including taxes on gains from the
alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts
of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital
appreciation.
3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are in particular:
 - (a) in Viet Nam:
 - (i) the personal income tax;
 - (ii) the business income tax; and
 - (iii) surcharge on petroleum income tax.(hereinafter referred to as "Vietnamese tax"), and
 - (b) in Cyprus:
 - (i) the income tax;
 - (ii) the corporate income tax;
 - (iii) the special contribution for the Defense of the Republic; and

(iv) the capital gains tax.

(hereinafter referred to as "Cyprus tax").

4. The Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term "Viet Nam" means the Socialist Republic of Viet Nam; when used in a geographical sense, it means its land territory, islands, internal waters, territorial sea and airspace above them, the maritime areas beyond territorial sea including seabed and subsoil thereof over which the Socialist Republic of Viet Nam exercises sovereignty, sovereign rights and jurisdiction in accordance with national legislation and international law;
 - (b) the term "Cyprus" means the Republic of Cyprus and when used in a geographical sense; includes the national territory, the territorial sea thereof as well any area outside the territorial sea, including the contiguous zone, the exclusive economic zone and the continental shelf, which has been or may hereafter be designated, under the laws of Cyprus and in accordance with international law, as an area within which Cyprus may exercise sovereign rights or jurisdiction;
 - (c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Viet Nam or Cyprus as the context requires;
 - (d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
 - (e) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - (g) the term "national", in relation to a Contracting State, means:

- (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State; and
 - (ii) any legal person, partnership and association deriving their status as such from the laws in force in a Contracting State;
 - (h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State; and
 - (i) the term “competent authority” means:
 - (i) in the case of Viet Nam, the Minister of Finance or the Minister’s authorized representative;
 - (ii) in the case of Cyprus, the Minister of Finance or the Minister’s authorized representative.
2. As regards the application of the Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of registration, place of management, or any other criterion of a similar nature and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - (a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

- (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he does not have a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop;
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources; and
 - (g) a commercial warehouse.
3. The term "permanent establishment" likewise encompasses:
 - (a) a building site, construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only if such site, project or activities last more than six months;
 - (b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only if activities of that nature

continue (for the same or a connected project) within a Contracting State for a period or periods aggregating more than six months within any twelve-month period; and

- (c) a person conducting in a Contracting State activities (including offshore activities) which relate to the exploration for and exploitation of natural resources located in that Contracting State shall be considered as carrying on business through a permanent establishment in that Contracting State.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of collecting information for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character; and
 - (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of preparatory or auxiliary character.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person:
- (a) has and habitually exercises in that State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this

fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or

- (b) has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise from which he regularly delivers goods or merchandise on behalf of the enterprise.
6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other Contracting State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, and conditions are made or imposed between that enterprise and the agent in their commercial and financial relations which differ from those which would have been made between independent enterprises, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.
 7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other Contracting State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other Contracting State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of banking enterprise by way of interest on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude such Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where
 - (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the

enterprises, but, by the reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. However such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - (a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly or indirectly at least 70 per cent of the capital of the company paying the dividends or has invested at least 10m USD in the other Contracting State;
 - (b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.
3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other Contracting State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other Contracting State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other Contracting State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other Contracting State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.
3. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises,

- through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
5. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political sub-division or entity thereof, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
 6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of such royalties.
3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, or films or tapes used for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific

equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political sub-division or entity thereof, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

GAINS FROM THE ALIENATION OF PROPERTY

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of

performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft, shall be taxable only in the Contracting State of the enterprise.
4. Gains from the alienation of shares of the capital stock of a company, or of an interest in a partnership, trust or estate, the property of which consist directly or indirectly principally of immovable property situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State. For the purposes of this paragraph, "principally" in relation to ownership of immovable property means the value of such immovable property exceeding 50 per cent of the aggregate value of all assets owned by the company, partnership, trust or estate.
5. Gains derived from the alienation of shares in a company, which is a resident of a Contracting State other than those mentioned in paragraph 4 above forming part of more than 15% of the capital of the company may be taxed in that State.
6. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3, 4 and 5 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:
 - (a) If he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State; or
 - (b) If his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; in that case, only so much of the income as is derived

from his activities performed in that other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other Contracting State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - (a) the recipient is present in the other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the Board of Directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

Article 17

ENTERTAINERS AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theater, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other Contracting State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, income derived by entertainers or sportsmen who are residents of a Contracting State from activities in the other Contracting State under a plan of cultural exchange between the Governments of both Contracting States shall be exempt from tax in that other Contracting State.

Article 18

PENSIONS

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 19

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Salaries, wages and other similar remunerations, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
- (b) However, such salaries, wages and other similar remunerations shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that Contracting State and the individual is a resident of that Contracting State who:
 - (i) is a national of that Contracting State; or

- (ii) did not become a resident of that Contracting State solely for the purpose of rendering the services.
- 2.
 - (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
 - (b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that other Contracting State.
- 3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20

STUDENTS AND APPRENTICES

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments derive from sources outside that State.

Article 21

OTHER INCOME

- 1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.
- 2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to the income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22

METHODS FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In Viet Nam, double taxation shall be eliminated as follows:
 - (a) Where a resident of Viet Nam derives income, profits or gains which under the Cyprus tax law and in accordance with this Agreement may be taxed in Cyprus, Viet Nam shall allow as a credit against its tax on the income, profits or gains an amount equal to the tax paid in Cyprus. The amount of credit, however, shall not exceed the amount of the Vietnamese tax on that income, profits or gains computed in accordance with the taxation laws and regulations of Viet Nam;
 - (b) Where a resident of Viet Nam derives income which in accordance with any provision of the Agreement are taxable only in Cyprus, Viet Nam may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident in Viet Nam, take into account the exempted income;
 - (c) In the case of a dividend paid by a company which is a resident of Cyprus to a company which is a resident of Viet Nam and which controls directly or indirectly at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividend, the credit shall take into account (in addition to any Cyprus tax for which credit may be allowed under the provisions of subparagraph 1(a)) the Cyprus tax payable by the company in respect of the profits out of which such dividend is paid;
 - (d) For the purpose of subparagraph 1(a) of this Article, the income tax paid in Cyprus by a resident of Viet Nam in respect of business profits earned in Cyprus shall be deemed to include any amount of tax which would have been payable as Cyprus tax for any year but for an exemption from or a reduction of tax granted for that year or any part thereof as a result of the application of the provisions of Cyprus Law designed to extend time limited tax incentives to promote foreign investment for development purpose.
2. In Cyprus double taxation shall be eliminated as follows:
 - (a) Where a resident of Cyprus derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Viet Nam, Cyprus shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Viet Nam;
Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax on income, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Viet Nam;

- (b) Where in accordance with any provisions of the Agreement income derived by a resident of Cyprus is exempt from tax in Viet Nam, Cyprus may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income;
- (c) In the case of a dividend paid by a company which is a resident of Viet Nam to a company which is a resident of Cyprus and which controls directly or indirectly at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividend, the credit shall take into account (in addition to any Vietnamese tax for which credit may be allowed under the provisions of subparagraph 2(a)) the Vietnamese tax payable by the company in respect of the profits out of which such dividend is paid;
- (d) For the purpose of subparagraph 2(a) of this Article, the income tax paid in Viet Nam by a resident of Cyprus in respect of business profits earned in Viet Nam shall be deemed to include any amount of tax which would have been payable as Vietnamese tax for any year but for an exemption from or a reduction of tax granted for that year or any part thereof as a result of the application of the provisions of Vietnamese Law designed to extend time limited tax incentives to promote foreign investment for development purpose.

Article 23

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other Contracting State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.
3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less

favourably levied in that other Contracting State than the taxation levied on enterprises of that other Contracting State carrying on the same activities.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 6 of Article 11, paragraph 6 of Article 12 apply, interest, royalties, and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.
5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
6. Nothing contained in this Article shall be construed as obliging either Contracting State to grant to individuals not resident in that State any of the personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes due to civil obligations or family duties granted by that State to its residents.
7. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 24

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person who is a resident of a Contracting State considers that the actions of the competent authority of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which

is not in accordance with this Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavor to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorizes such use.
3. In no case shall the provisions of paragraph 1 and paragraph 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).
- 4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
- 5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 26

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS OR CONSULAR POSTS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27

ENTRY INTO FORCE

- 1. Each of the Contracting State shall notify to the other in writing through the diplomatic channels the completion of the procedures required by its legislation for the entry into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the receipt date of the later of these notifications.
- 2. This Agreement shall have effect:
 - (a) in Viet Nam:
 - (i) in respect of taxes withheld at source, in relation to taxable amounts as derived on or after the first day of January

- following the calendar year in which the Agreement enters into force, and in subsequent calendar years; and
 - (ii) in respect of other Vietnamese taxes, in relation to income, profits or gains arising on or after the first day of January following the calendar year in which the Agreement enters into force, and in subsequent calendar years;
- (b) in Cyprus:
- (i) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid or credited on or after the first day of January following the date upon which this Agreement enters into force; and
 - (ii) with regard to other taxes, in respect of taxable years beginning on or after the first day of January following the date upon which the Agreement enters into force.

Article 28

TERMINATION

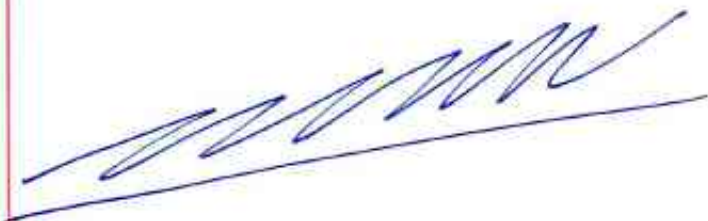
This Agreement shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving to the other Contracting State, written notice of termination at least six months before the end of any calendar year beginning after the expiry of five years from the date of entry into force of the Agreement. In such event, the Agreement shall cease to have effect:

- (a) in Viet Nam:
- (i) in respect of taxes withheld at source, in relation to taxable amounts as derived on or after the first day of January following the calendar year in which the notice of termination has been received, and in subsequent calendar years; and
 - (ii) in respect of other Vietnamese taxes, in relation to income, profits or gains arising on or after the first day of January following the calendar year in which the notice of termination has been received, and in subsequent calendar years;
- (b) in Cyprus:
- (i) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid or credited after the end of the calendar year in which such notice is given; and
 - (ii) with regard to other taxes, in respect of taxable years beginning after the end of the calendar year in which such notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Nicosia this 15th day of December of the year two thousand and twenty-five in the Vietnamese, Greek and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

**FOR THE GOVERNMENT OF
THE SOCIALIST REPUBLIC OF
VIET NAM**

A stylized handwritten signature in blue ink, consisting of several sharp, upward-pointing strokes followed by a horizontal line.

Cao Anh Tuan
Deputy Minister of Finance

**FOR THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF
CYPRUS**

A handwritten signature in blue ink, featuring a series of loops and a long, sweeping underline.

Makis Keravnos
Minister of Finance

ΣΥΜΦΩΝΙΑ
ΜΕΤΑΞΥ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΟΥ
ΒΙΕΤΝΑΜ
ΚΑΙ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΓΙΑ
ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ
ΚΑΙ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΕΜΠΟΔΙΣΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ
ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΦΟΡΟΥΣ
ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ

Η κυβέρνηση της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας του Βιετνάμ και κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας

επιθυμώντας τη συννομολόγηση Συμφωνίας για την αποφυγή διπλής φορολογίας και για την παρεμπόδιση της φοροδιαφυγής αναφορικά με φόρους πάνω στο εισόδημα,

συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Άρθρο 1

ΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται σε πρόσωπα τα οποία είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 2

ΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΟΙ ΦΟΡΟΙ

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται πάνω σε φόρους επί του εισοδήματος, οι οποίοι επιβάλλονται για λογαριασμό ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ή πολιτικών υποδιαιρέσεων ή τοπικών αρχών αυτού, ανεξάρτητα από τον τρόπο που αυτοί επιβάλλονται.
2. Θεωρούνται ως φόροι επί του εισοδήματος όλοι οι φόροι που επιβάλλονται σε ολόκληρο το εισόδημα ή επί των στοιχείων του εισοδήματος συμπεριλαμβανομένων φόρων επί των κερδών από την αποξένωση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, οι φόροι επί του συνόλου των μισθών ή ημερομισθίων που καταβάλλουν οι επιχειρήσεις, καθώς και οι φόροι επί της υπεραξίας κεφαλαίων.
3. Οι υφιστάμενοι φόροι στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση, είναι:
 - (α) στην περίπτωση του Βιετνάμ:
 - (i) ο φόρος εισοδήματος,
 - (ii) ο εταιρικός φόρος, και
 - (iii) surcharge on petroleum income tax(στη συνέχεια θα αναφέρονται ως «Βιετναμικός Φόρος»), και
 - (β) στην περίπτωση της Κυπριακής Δημοκρατίας:
 - (i) ο φόρος εισοδήματος,

- (ii) ο εταιρικός φόρος,
- (iii) η έκτακτη εισφορά για την Άμυνα της Δημοκρατίας, και
- (iv) ο φόρος κεφαλαιουχικών κερδών

(στη συνέχεια θα αναφέρονται ως «ο Κυπριακός Φόρος»).

4. Η Σύμφωνία εφαρμόζεται επίσης σε όλους τους ταυτόσημους ή ουσιασώς παρόμοιους φόρους οι οποίοι επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας Σύμφωνίας επιπρόσθετα ή αντί των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών γνωστοποιούν η μία στην άλλη οποιοσδήποτε ουσιαστικές αλλαγές που έγιναν στις αντίστοιχες φορολογικές νομοθεσίες τους.

Άρθρο 3

ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμφωνίας, εκτός εάν διαφορετικά προκύπτει από το κείμενο:
- (α) ο όρος «Βιετνάμ» σημαίνει τη Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ και όταν χρησιμοποιείται με τη γεωγραφική του έννοια περιλαμβάνει το έδαφός της, τις νήσους, τα εσωτερικά ύδατα, τα χωρικά ύδατα και τον εναέριο χώρο πάνω από αυτά, τις θαλάσσιες περιοχές πέραν των χωρικών υδάτων, περιλαμβανομένου του πυθμένα και του υπεδάφους αυτού και επί των οποίων η Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ ασκεί την κυριαρχία της, τα κυριαρχικά της δικαιώματα και δικαιοδοσία σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και το διεθνές δίκαιο,
 - (β) ο όρος «Κύπρος» σημαίνει την Κυπριακή Δημοκρατία και όταν χρησιμοποιείται με την γεωγραφική του έννοια περιλαμβάνει την εθνική επικράτεια, τα χωρικά ύδατα αυτής και οποιαδήποτε άλλη περιοχή εκτός των χωρικών υδάτων, περιλαμβανομένης της συνορεύουσας ζώνης, της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και της ηπειρωτικής υφαλοκρηπίδας, η οποία σύμφωνα με το κυπριακό και το διεθνές δίκαιο έχει καθοριστεί ως περιοχή εντός της οποίας η Κυπριακή Δημοκρατία ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία,
 - (γ) οι όροι «ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» ή «το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» σημαίνει την Κύπρο ή το Βιετνάμ, όπως ήθελε προκύψει κάθε φορά από το κείμενο,

- (δ) ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει φυσικό πρόσωπο, εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων,
 - (ε) ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο ή οντότητα η οποία για φορολογικούς σκοπούς θεωρείται ως νομικό πρόσωπο,
 - (στ) «επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» ή «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» σημαίνουν αντίστοιχα επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,
 - (ζ) ο όρος «υπήκοος» σε σχέση με ένα Συμβαλλόμενο Κράτος σημαίνει:
 - (i) οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο, το οποίο κατέχει την εθνικότητα του εν λόγω Συμβαλλόμενου Κράτους, και
 - (ii) οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, συνεταιρισμό ή σύνδεσμο που αποκτά την υπόστασή του από τη νομοθεσία που ισχύει στο Συμβαλλόμενο Κράτος,
 - (η) ο όρος «διεθνείς μεταφορές» σημαίνει οποιαδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος, η οποία διεξάγεται από επιχείρηση σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, εκτός εάν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί δρομολόγια αποκλειστικά μεταξύ τοποθεσιών στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, και
 - (θ) ο όρος «αρμόδια αρχή» σημαίνει:
 - (i) στην περίπτωση του Βιετνάμ, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό του,
 - (ii) στην περίπτωση της Κύπρου, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό του.
2. Όσον αφορά στην εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας οποιαδήποτε στιγμή από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, οποιοσδήποτε όρος δεν καθορίζεται σε αυτήν, εκτός εάν διαφορετικά προκύπτει από το κείμενο, θα έχει την έννοια που του προσδίδει, κατά την συγκεκριμένη χρονική στιγμή, η φορολογική νομοθεσία του Κράτους αυτού επί της οποίας εφαρμόζεται η παρούσα Συμφωνία, και κάθε έννοια βάσει της εφαρμοστέας φορολογικής νομοθεσίας του Κράτους αυτού θα υπερισχύει έναντι της έννοιας που προσδίδεται στον συγκεκριμένο όρο από άλλη νομοθεσία του Κράτους αυτού.

Άρθρο 4 ΚΑΤΟΙΚΟΣ

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Συμφωνίας, ο όρος «κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» σημαίνει οποιοδήποτε άτομο το οποίο, σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, υπόκειται σε φορολογία στο Κράτος αυτό λόγω της κατοικίας του, της διαμονής του, του τόπου διοίκησής του ή λόγω οποιουδήποτε άλλου κριτηρίου παρόμοιας φύσεως, και περιλαμβάνει το Κράτος αυτό και οποιαδήποτε πολιτική ή διοικητική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού. Ωστόσο, ο όρος αυτός δεν περιλαμβάνει πρόσωπα τα οποία υπόκεινται σε φορολογία στο Κράτος αυτό αναφορικά μόνο με εισόδημα από πηγές στο Κράτος αυτό ή κεφάλαιο που βρίσκεται εντός του Κράτους αυτού.
2. Σε περίπτωση που, λόγω εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου 1 κάποιο άτομο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε η υπόστασή του καθορίζεται ως ακολούθως:
 - (α) θεωρείται ως κάτοικος μόνο του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο έχει μόνιμη κατοικία προσιτή σε αυτόν. Εάν διαθέτει μόνιμη κατοικία προσιτή σε αυτόν και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη, θεωρείται κάτοικος μόνο του Συμβαλλόμενου Κράτους, με το οποίο οι προσωπικές και οικονομικές του σχέσεις είναι στενότερες («κέντρο ζωτικών συμφερόντων»),
 - (β) εάν το Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται το κέντρο ζωτικών συμφερόντων του δεν μπορεί να καθοριστεί, ή εάν δεν έχει μόνιμη κατοικία προσιτή σε αυτόν σε κανένα εκ των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, θεωρείται ως κάτοικος μόνο του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο έχει συνήθη κατοικία,
 - (γ) εάν έχει συνήθη κατοικία και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται ως κάτοικος μόνο του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι πολίτης,
 - (δ) εάν είναι πολίτης και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών ή κανενός εκ των δύο, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.
3. Οποτεδήποτε δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου 1, πρόσωπο άλλο από φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, αυτό θεωρείται ως κάτοικος μόνο του Συμβαλλόμενου Κράτους όπου βρίσκεται η πραγματική έδρα διοίκησής του.

Άρθρο 5
ΜΟΝΙΜΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Συμφωνίας, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» σημαίνει κάποια σταθερή βάση επιχείρησης μέσω της οποίας διεξάγονται οι εργασίες της επιχείρησης πλήρως ή μερικώς.
2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει ειδικότερα:
 - (α) έδρα διοίκησης,
 - (β) υποκατάστημα,
 - (γ) γραφείο,
 - (δ) εργοστάσιο,
 - (ε) εργαστήριο,
 - (στ) ορυχείο, πετρελαιοπηγή, λατομείο ή οποιοδήποτε τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων, και
 - (ζ) εμπορική αποθήκη.
3. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει επίσης:
 - (α) εργοτάξιο, κατασκευή, έργο εγκατάστασης ή συναρμολόγησης ή δραστηριότητες επίβλεψης σε σχέση με τα ανωτέρω, αλλά μόνο εφόσον το εν λόγω εργοτάξιο, έργο ή δραστηριότητες διαρκούν για περίοδο πέραν των 6 μηνών,
 - (β) την παροχή υπηρεσιών, περιλαμβανομένων συμβουλευτικών υπηρεσιών, από κάποια επιχείρηση μέσω υπαλλήλων ή άλλου προσωπικού το οποίο προσλήφθηκε από την επιχείρηση προς τον σκοπό αυτόν, αλλά μόνο εφόσον οι δραστηριότητες αυτής της φύσεως συνεχίζονται (για το ίδιο ή συνδεδεμένο έργο) εντός της χώρας για περίοδο ή περιόδους το σύνολο των οποίων υπερβαίνει τους 6 μήνες εντός οποιασδήποτε δωδεκάμηνης περιόδου,
 - (γ) πρόσωπο το οποίο διεξάγει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος δραστηριότητες (συμπεριλαμβανομένων των υπεράκτιων δραστηριοτήτων) οι οποίες σχετίζονται με την εξερεύνηση ή εκμετάλλευση φυσικών πόρων που βρίσκονται σε εκείνο το Συμβαλλόμενο Κράτος, θεωρείται ότι διεξάγει εργασίες μέσω μόνιμης εγκατάστασης σε εκείνο το Συμβαλλόμενο Κράτος.
4. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του παρόντος Άρθρου, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» δεν θεωρείται ότι περιλαμβάνει:

- (α) τη χρήση εγκαταστάσεων αποκλειστικά για σκοπούς αποθήκευσης ή έκθεσης ή παράδοσης αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση,
 - (β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά για σκοπούς αποθήκευσης ή έκθεσης,
 - (γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά για σκοπούς επεξεργασίας τους από άλλη επιχείρηση,
 - (δ) τη διατήρηση σταθερής βάσης επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά για σκοπούς συλλογής πληροφοριών για την επιχείρηση,
 - (ε) τη διατήρηση σταθερής βάσης επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά για σκοπούς διεξαγωγής, για την επιχείρηση, οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα,
 - (στ) τη διατήρηση σταθερής βάσης επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση συνδυασμού δραστηριοτήτων που αναφέρονται στις υποπαραγράφους (α) έως (ε), νοουμένου ότι η όλη δραστηριότητα της σταθερής βάσης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων που απορρέουν από αυτόν τον συνδυασμό, είναι προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα.
5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου, όπου πρόσωπο – άλλο από αντιπρόσωπο ανεξάρτητης υπόστασης, για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 6 – δραστηριοποιείται στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος για λογαριασμό επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, η επιχείρηση αυτή θεωρείται ότι διαθέτει μόνιμη εγκατάσταση στο πρώτο Συμβαλλόμενο Κράτος σε σχέση με οποιεσδήποτε δραστηριότητες τις οποίες αναλαμβάνει το εν λόγω πρόσωπο για λογαριασμό της επιχείρησης, εάν το εν λόγω πρόσωπο:
- (α) έχει και ασκεί στο Κράτος αυτό την εξουσία να συνάπτει συμβάσεις επ'ονόματι της επιχείρησης, εκτός εάν οι δραστηριότητες του εν λόγω προσώπου περιορίζονται σε αυτές που αναφέρονται στην παράγραφο 4 και οι οποίες, εάν εκτελούνται μέσω σταθερής βάσης επιχειρηματικών δραστηριοτήτων δεν θα καθιστούσαν αυτή μόνιμη εγκατάσταση δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου αυτής,
 - (β) δεν διαθέτει τέτοια εξουσία, αλλά συνήθως διατηρεί στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος απόθεμα αγαθών ή εμπορευμάτων από το

οποίο παραδίδει αγαθά ή εμπορεύματα για λογαριασμό της επιχείρησης.

6. Μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες σε αυτό το άλλο Κράτος μέσω μεσίτη, γενικού παραγγελιοδόχου με προμήθεια ή οποιουδήποτε άλλου αντιπροσώπου με ανεξάρτητη υπόσταση, νοουμένου ότι τέτοια πρόσωπα ενεργούν κατά τη συνήθη πορεία των εργασιών τους. Ωστόσο, όταν οι επιχειρηματικές δραστηριότητες ενός τέτοιου μεσίτη διεξάγονται εξ ολοκλήρου ή σχεδόν εξ ολοκλήρου για λογαριασμό της επιχείρησης αυτής, και εφαρμόζονται ή επιβάλλονται προϋποθέσεις μεταξύ της επιχείρησης και του μεσίτη στις εμπορικές τους και οικονομικές τους σχέσεις, οι οποίες διαφέρουν από εκείνες ενδεχομένως να επιβάλλονταν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, δεν θα θεωρείται ως ανεξάρτητος μεσίτης υπό την έννοια της παρούσας παραγράφου.
7. Το γεγονός ότι εταιρεία η οποία είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή διεξάγει εργασίες στο άλλο αυτό Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλο τρόπο), δεν μπορεί αυτό και μόνο να καταστήσει μία από τις εταιρείες αυτές μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

Άρθρο 6

ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη ιδιοκτησία (συμπεριλαμβανομένου εισοδήματος από τη γεωργία ή τη δασοκομία) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ο όρος «ακίνητη ιδιοκτησία» έχει την έννοια που έχει δυνάμει των νομοθεσιών του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω ιδιοκτησία. Σε κάθε περίπτωση ο όρος αυτός περιλαμβάνει παραρτήματα ακίνητης ιδιοκτησίας, ζώα κτηνοτροφίας και εξοπλισμό που χρησιμοποιείται στη γεωργία και στη δασοκομία, δικαιώματα που υπόκεινται στις διατάξεις της γενικής νομοθεσίας περί ακίνητης ιδιοκτησίας, επικαρπία επί ακίνητης ιδιοκτησίας και δικαιώματα μεταβλητών ή πάγιων πληρωμών έναντι ανταλλάγματος για την εκμετάλλευση ή το δικαίωμα εκμετάλλευσης μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Τα πλοία και τα αεροσκάφη δεν θεωρούνται ακίνητη ιδιοκτησία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται στο εισόδημα που προκύπτει από την άμεση χρήση, μίσθωση ή οποιαδήποτε άλλη μορφή χρήσης ακίνητης ιδιοκτησίας.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως 3 εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη ιδιοκτησία επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη ιδιοκτησία που χρησιμοποιείται για την παροχή ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7

ΚΕΡΔΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

1. Τα κέρδη επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός εάν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό. Εάν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες όπως αναφέρεται πιο πάνω, τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αλλά μόνο το μέρος των κερδών που αναλογεί στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση.
2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 3, όπου μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, θεωρούνται, όσον αφορά στο κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος, ως κέρδη που αναλογούν στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση, τα κέρδη που θα αναμένεται να πραγματοποιούσε, εάν ήταν μια διαφορετική και ξεχωριστή επιχείρηση που ασχολείται με τις ίδιες ή παρόμοιες δραστηριότητες και υπό τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και που συναλλάσσεται εντελώς ανεξάρτητα από την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.
3. Κατά τον προσδιορισμό των κερδών μίας μόνιμης εγκατάστασης, εκπίπτουν όλες οι δαπάνες που γίνονται για σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης, περιλαμβανομένων των διοικητικών και των γενικών διαχειριστικών δαπανών, είτε αυτές έγιναν στο Συμβαλλόμενο Κράτος όπου βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού. Ωστόσο, δεν θα εκπίπτουν δαπάνες για ποσά, εάν υπάρχουν, που καταβλήθηκαν (άλλων πλην αυτών που χρησιμοποιήθηκαν για την επιστροφή πραγματικών δαπανών) από τη μόνιμη εγκατάσταση προς την έδρα της επιχείρησης ή προς οποιοδήποτε γραφείο της, υπό μορφή δικαιωμάτων, τελών ή άλλων παρόμοιων πληρωμών ως αντίτιμο για την χρήση διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας ή άλλων δικαιωμάτων, ή υπό μορφή προμήθειας, για συγκεκριμένες υπηρεσίες που προσφέρθηκαν ή για

υπηρεσίες διαχείρισης, ή, εκτός στην περίπτωση τράπεζας, υπό μορφή εισοδήματος από απαιτήσεις αναφορικά με δάνεια που χορηγήθηκαν στην μόνιμη εγκατάσταση. Παρομοίως, δεν λαμβάνονται υπόψη, κατά τον προσδιορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης, ποσά τα οποία χρεώθηκαν (άλλων πλην αυτών που χρησιμοποιήθηκαν για την επιστροφή πραγματικών δαπανών), από την μόνιμη εγκατάσταση προς την έδρα της επιχείρησης ή προς οποιοδήποτε γραφείο της, υπό μορφή δικαιωμάτων, τελών ή άλλων παρόμοιων πληρωμών ως αντίτιμο για την χρήση διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας ή άλλων δικαιωμάτων, ή υπό μορφή προμήθειας, για συγκεκριμένες υπηρεσίες που προσφέρθηκαν ή για υπηρεσίες διαχείρισης, ή, εκτός στην περίπτωση τράπεζας, υπό μορφή εισοδήματος από απαιτήσεις αναφορικά με δάνεια που χορηγήθηκαν προς την έδρα της επιχείρησης ή προς οποιοδήποτε γραφείο της.

4. Στον βαθμό που συνηθίζεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να καθορίζονται τα αναλογούντα κέρδη σε μόνιμη εγκατάσταση βάσει επιμερισμού των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματα αυτής, τίποτα από τα προαναφερθέντα στην παράγραφο 2 δεν θα εμποδίζει το Συμβαλλόμενο αυτό Κράτος από το να καθορίζει τα κέρδη που πρόκειται να φορολογηθούν από τέτοιον επιμερισμό όπως συνηθίζεται. Ωστόσο, η μέθοδος επιμερισμού που χρησιμοποιείται πρέπει να είναι τέτοια ώστε το αποτέλεσμα να είναι σύμφωνα με τις αρχές που περιέχονται στο παρόν Άρθρο.
5. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που αναλογούν στη μόνιμη εγκατάσταση καθορίζονται με την ίδια μέθοδο χρόνο με τον χρόνο εκτός εάν υπάρχει βασικός και επαρκής λόγος προς το αντίθετο.
6. Σε περίπτωση που τα κέρδη περιλαμβάνουν στοιχεία εισοδήματος, τα οποία εξετάζονται χωριστά σε άλλα Άρθρα της παρούσας Συμφωνίας, οι διατάξεις των εν λόγω Άρθρων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος Άρθρου.

Άρθρο 8

ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΚΑΙ ΕΝΑΕΡΙΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

1. Τα κέρδη μιας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκμετάλλευση πλοίων ή αεροσκαφών που χρησιμοποιούνται σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο σε εκείνο το Κράτος.
2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται επίσης στα κέρδη από τη συμμετοχή σε κοινοπραξία, σε κοινή επιχείρηση ή σε πρακτορείο διεθνών επιχειρήσεων.

Άρθρο 9

ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

1. Όπου

- (α) μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή
- (β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και στην επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

και στις δύο περιπτώσεις τίθενται ή επιβάλλονται όροι μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή στις οικονομικές τους σχέσεις οι οποίοι είναι διαφορετικοί από αυτούς που θα ετίθεντο μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία, εάν δεν υπήρχαν οι όροι αυτοί, θα πραγματοποιούνταν από μία από αυτές τις επιχειρήσεις, αλλά λόγω των όρων αυτών δεν πραγματοποιήθηκαν, μπορούν να περιλαμβάνονται στα κέρδη της επιχείρησης αυτής και να φορολογούνται ανάλογα.

- #### 2. Όπου Συμβαλλόμενο Κράτος περιλαμβάνει στα κέρδη μίας επιχείρησης του Κράτους αυτού – και φορολογεί ανάλογα – κέρδη επί των οποίων μία επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Κράτος και τα κέρδη που έτσι περιλήφθηκαν είναι κέρδη που θα πραγματοποιούνταν από την επιχείρηση του πρώτου αναφερόμενου Κράτους εάν οι όροι που τέθηκαν μεταξύ των δύο επιχειρήσεων θα ήταν εκείνοι που θα ετίθεντο μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε αυτό το άλλο Κράτος θα προσαρμόζει ανάλογα το ποσό του επιβλητέου σε αυτό φόρου, επί των κερδών αυτών. Κατά τον καθορισμό τέτοιας αναπροσαρμογής, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι υπόλοιπες διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών συμβουλευονται η μία την άλλη εάν τούτο κρίνεται απαραίτητο.

Άρθρο 10 ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

1. Μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ωστόσο, τα μερίσματα αυτά μπορούν επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η καταβάλλουσα εταιρεία είναι κάτοικος και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά εάν ο δικαιούχος των μερισμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται με αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει:
 - (α) το 5% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων εάν ο πραγματικός δικαιούχος είναι εταιρεία (πλην συνεταιρισμού) η οποία κατέχει άμεσα ή έμμεσα τουλάχιστον το 70% του κεφαλαίου της εταιρείας που καταβάλλει τα μερίσματα ή έχει επενδύσει τουλάχιστον 10 εκατομμύρια δολάρια Αμερικής (USD) στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος,
 - (β) το 10% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων σε όλες τις άλλες περιπτώσεις.

Η παράγραφος αυτή δεν επηρεάζει τη φορολογία της εταιρείας σε σχέση με τα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα» όπως αυτός χρησιμοποιείται στο παρόν Άρθρο σημαίνει εισόδημα από μετοχές, μετοχές «επικαρπίας» ή δικαιώματα «επικαρπίας», μετοχές μεταλλείων, ιδρυτικές μετοχές ή άλλα δικαιώματα τα οποία δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, που δίνουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη, καθώς και εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα που υπόκειται στην ίδια φορολογική μεταχείριση όπως το εισόδημα από μετοχές δυνάμει της φορολογικής νομοθεσίας του κράτους του οποίου η εταιρεία που προβαίνει στη διανομή είναι κάτοικος.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος Άρθρου δεν εφαρμόζονται εάν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων, ως κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, ή προσφέρει στο άλλο αυτό Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες μέσω σταθερής βάσης που βρίσκεται σε αυτό, και οι μετοχές για τις οποίες καταβάλλονται τα μερίσματα είναι ουσιαστικά συνδεδεμένες με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση. Σε αυτή την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου και 14 κατά περίπτωση.

5. Όπου μία εταιρεία η οποία είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, πραγματοποιεί κέρδη ή εισόδημα από το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να μην επιβάλει κανένα φόρο πάνω στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός εάν τα μερίσματα αυτά καταβάλλονται σε κάτοικο αυτού του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή εκτός όπου οι μετοχές αναφορικά με τις οποίες καταβάλλονται τα μερίσματα είναι ουσιαστικά συνδεδεμένες με μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση που βρίσκεται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, ούτε και να υποβάλει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρείας σε φορολογία αδιανέμητων κερδών, έστω και εάν τα μερίσματα που καταβάλλονται ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται εξ ολοκλήρου ή μερικώς από κέρδη ή εισόδημα που προκύπτει σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

Άρθρο 11

ΤΟΚΟΙ

1. Τόκοι που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, φορολογούνται μόνο σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.
2. Ωστόσο, οι τόκοι αυτοί μπορούν επίσης να φορολογηθούν στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία εκείνου του κράτους, όμως εάν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται με τον τρόπο αυτόν δεν υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των τόκων.
3. Ο όρος «τόκοι», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν Άρθρο, σημαίνει εισόδημα από απαιτήσεις οφειλών πάσης φύσεως, είτε είναι εξασφαλισμένες με υποθήκη είτε όχι, και ειδικότερα, είτε εάν δίνουν το δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη είτε όχι, και ειδικότερα, εισόδημα από κυβερνητικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομολογίες ή ομόλογα, περιλαμβανομένων ασφάλιστρων και βραβείων προσαρτημένων σε τέτοια χρεόγραφα, ομολογίες ή ομόλογα. Πρόσθετες επιβαρύνσεις για καθυστερημένες πληρωμές δεν θεωρούνται τόκοι για τους σκοπούς του παρόντος Άρθρου.
4. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 και 2 δεν εφαρμόζονται εάν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων, ως κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, ή προσφέρει στο άλλο αυτό Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές

υπηρεσίες από σταθερή βάση που βρίσκεται σε αυτό και οι απαιτήσεις οφειλών αναφορικά με τις οποίες καταβάλλεται το εισόδημα είναι ουσιαστικά συνδεδεμένες με τέτοια μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση. Σε τέτοια περίπτωση οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14 της παρούσας Σύμβασης, κατά περίπτωση.

5. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι κάτοικος αυτού του κράτους ή οποιασδήποτε πολιτικής ή διοικητικής υποδιαίρεσης ή τοπικής αρχής αυτού, ή κάτοικος εκείνου του κράτους. Αν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση σε σύνδεση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, τότε αυτοί οι τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν στο κράτος που βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η σταθερή βάση.
6. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ αυτού που καταβάλλει τους τόκους και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και τρίτου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπόψη της οφειλής για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα συμφωνείτο μεταξύ αυτού που καταβάλλει τους τόκους και του πραγματικού δικαιούχου εάν δεν υπήρχε αυτή η σχέση, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου εφαρμόζονται μόνο για το τελευταίο αναφερόμενο ποσό. Σε αυτή την περίπτωση το επιπλέον μέρος των πληρωμών παραμένει φορολογητέο σύμφωνα με τους νόμους του κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των άλλων διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 12

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.
2. Ωστόσο, τέτοια δικαιώματα μπορούν επίσης να φορολογηθούν στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους του εν λόγω κράτους, αλλά εάν ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται δεν θα υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων αυτών.

3. Ο όρος «δικαιώματα», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν Άρθρο σημαίνει πάσης φύσεως πληρωμές που λαμβάνονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση ή του δικαιώματος χρήσης οποιουδήποτε πνευματικού δικαιώματος λογοτεχνικής καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας περιλαμβανομένων κινηματογραφικών ταινιών ή ταινιών ή κασετών που χρησιμοποιούνται στο ραδιόφωνο ή στην τηλεόραση, οποιουδήποτε δικαιώματος ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή προτύπου, μηχανικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, ή για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού, ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική. Εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται εάν ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων, ως κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα αυτά, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, ή προσφέρει στο άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από σταθερή βάση που βρίσκεται σε αυτό, και το δικαίωμα ή η ιδιοκτησία αναφορικά με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα αυτά είναι ουσιαστικά συνδεδεμένες με τέτοια μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση. Σε τέτοια περίπτωση οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14 της παρούσας Συμφωνίας, κατά περίπτωση.
5. Δικαιώματα θεωρείται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν το πρόσωπο που τα καταβάλλει είναι το ίδιο το κράτος αυτό, πολιτική υποδιαίρεση, οντότητα ή τοπική αρχή αυτού ή κάτοικος εκείνου του κράτους. Αν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση σε σύνδεση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα, και τα εν λόγω δικαιώματα προκύπτουν από αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση, τότε αυτά τα δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν στο κράτος όπου βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η σταθερή βάση.
6. Όπου, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ αυτού που καταβάλλει τα δικαιώματα και του πραγματικού δικαιούχου αυτών ή μεταξύ των δύο και κάποιου τρίτου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων, λαμβανομένης υπόψη της χρήσης του δικαιώματος ή των πληροφοριών για τις οποίες καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα συμφωνείτο μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου εάν δεν υπήρχε αυτή η σχέση, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο αναφερόμενο ποσό. Σε τέτοια περίπτωση, το επιπλέον μέρος των δικαιωμάτων παραμένει

φορολογητέο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, σύμφωνα με τους νόμους κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων δεόντως υπόψη και των άλλων διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 13

ΚΕΡΔΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

1. Κέρδη που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την αποξένωση ακίνητης ιδιοκτησίας που αναφέρεται στο Άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Κέρδη από την εκποίηση κινητής ιδιοκτησίας που αποτελεί μέρος ιδιοκτησίας μόνιμης εγκατάστασης την οποία διατηρεί επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής ιδιοκτησίας που σχετίζεται με σταθερή βάση την οποία διατηρεί κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για σκοπούς παροχής ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένων και κερδών από την αποξένωση τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή με ολόκληρη την επιχείρηση) ή τέτοιας σταθερής βάσης, μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.
3. Κέρδη από την αποξένωση πλοίων ή αεροσκαφών που χρησιμοποιούνται σε διεθνείς μεταφορές, ή κινητής ιδιοκτησίας που σχετίζεται με λειτουργία τέτοιων πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η πραγματική έδρα διοίκησης της επιχείρησης.
4. Κέρδη από την αποξένωση μετοχών στο κεφάλαιο εταιρείας ή συμφέροντος σε συνεταιρισμό, καταπίστευμα ή περιουσία, η ιδιοκτησία της οποίας αποτελείται άμεσα ή έμμεσα κυρίως από ακίνητη ιδιοκτησία που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε εκείνο το άλλο κράτος. Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, «κυρίως» σε σχέση με την κατοχή ακίνητης ιδιοκτησίας σημαίνει ότι η αξία της εν λόγω ακίνητης ιδιοκτησίας υπερβαίνει το 50% της συνολικής αξίας του συνόλου του ενεργητικού της εταιρείας, του συνεταιρισμού, του καταπιστεύματος ή της περιουσίας.
5. Κέρδη που προκύπτουν από την αποξένωση μετοχών μίας εταιρείας η οποία είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους πλην αυτών που αναφέρονται στην παράγραφο 4 πιο πάνω και οι οποίες αντιπροσωπεύουν πάνω από το 15% του κεφαλαίου της εταιρείας μπορούν να φορολογούνται σε εκείνο το Κράτος.

6. Κέρδη από την αποξένωση οποιασδήποτε ιδιοκτησίας εκτός από αυτή που αναφέρεται στην παράγραφο 1, 2, 3, 4 και 5 φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου ο εκποιών είναι κάτοικος.

Άρθρο 14

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Εισόδημα που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για επαγγελματικές υπηρεσίες ή άλλες δραστηριότητες ανεξάρτητου χαρακτήρα, φορολογείται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός στις ακόλουθες περιπτώσεις, όταν το εν λόγω εισόδημα μπορεί επίσης να φορολογηθεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος:
 - (α) εάν διαθέτει σταθερή βάση την οποία μπορεί να χρησιμοποιεί τακτικά στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για σκοπούς διεξαγωγής των εργασιών του, τότε μόνο το μέρος του εισοδήματος που αναλογεί στη σταθερή βάση μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Συμβαλλόμενο Κράτος, ή
 - (β) εάν διαμένει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για περίοδο ή περιόδους ίσους με ή που υπερβαίνουν στο σύνολό τους 183 ημέρες εντός δωδεκάμηνης περιόδου η οποία αρχίζει ή τελειώνει εντός του οικονομικού έτους, τότε μόνο το μέρος του εισοδήματος που προέρχεται από τις δραστηριότητές του που διεξάγονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.
2. Ο όρος «επαγγελματικές υπηρεσίες» περιλαμβάνει ειδικά, ανεξάρτητες επιστημονικές, λογοτεχνικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες, καθώς και τις ανεξάρτητες δραστηριότητες ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15

ΜΙΣΘΩΤΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

1. Τηρουμένων των διατάξεων των Άρθρων 16, 18, 19 και 20, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές που λαμβάνονται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για απασχόληση φορολογούνται μόνο στο κράτος αυτό εκτός εάν η απασχόληση διεξάγεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Εάν η απασχόληση διεξάγεται στο άλλο

- Συμβαλλόμενο Κράτος, η αμοιβή που προέρχεται από αυτή μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.
2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος Άρθρου, η αμοιβή που λαμβάνεται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αναφορικά με απασχόληση που διεξάγεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος θα φορολογείται μόνο στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος εάν:
- (α) αυτός που λαμβάνει την αμοιβή βρίσκεται στο άλλο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 ημέρες εντός οποιασδήποτε δωδεκάμηνης περιόδου η οποία αρχίζει ή τελειώνει εντός του οικονομικού έτους, και
 - (β) η αμοιβή καταβάλλεται από ή εκ μέρους κάποιου εργοδότη που δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους, και
 - (γ) η αμοιβή δεν επιβαρύνει μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση την οποία διατηρεί ο εργοδότης στο άλλο Κράτος.
3. Ανεξάρτητα από τις προαναφερθείσες διατάξεις του παρόντος Άρθρου, αμοιβή που προέρχεται από απασχόληση η οποία διεξάγεται πάνω σε πλοίο ή αεροσκάφος που χρησιμοποιείται σε διεθνείς μεταφορές από επιχείρηση Συμβαλλόμενου Κράτους θα φορολογείται μόνο σε εκείνο το Συμβαλλόμενο Κράτος.

Άρθρο 16

ΑΜΟΙΒΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ

Η αμοιβή διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που λαμβάνονται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους υπό την ιδιότητα του μέλους του διοικητικού συμβουλίου εταιρείας η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

Άρθρο 17

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΕΣ

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για υπηρεσίες ψυχαγωγίας που παρέχει ως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου, τηλεόρασης ή ως μουσικός ή ως αθλητής, από τις προσωπικές δραστηριότητές του οι οποίες διεξάγονται στο άλλο

Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Όπου εισόδημα από προσωπικές δραστηριότητες που διεξάγονται από καλλιτέχνη ή αθλητή υπό την ιδιότητά του αυτή δεν περιέρχεται στον ίδιο αλλά σε άλλο πρόσωπο, το εισόδημα αυτό μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 7, 14 και 15, να φορολογηθεί στο Συμβαλλόμενο Κράτος όπου διεξάγονται οι δραστηριότητες του καλλιτέχνη ή του αθλητή.
3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, εισόδημα που αποκτούν καλλιτέχνες ή αθλητές οι οποίοι είναι κάτοικοι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, από δραστηριότητες που διεξάγονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος βάσει προγράμματος πολιτιστικών ανταλλαγών μεταξύ των κυβερνήσεων των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών θα απαλλάσσεται της φορολογίας σε εκείνο το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

Άρθρο 18

ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 2 του Άρθρου 19, συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για προηγούμενη απασχόλησή του, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

Άρθρο 19

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. (α) Μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές, πλην της σύνταξης, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική ή διοικητική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού σε φυσικό πρόσωπο αναφορικά με υπηρεσίες που προσέφερε στο κράτος αυτό ή σε υποδιαίρεση ή σε αρχή αυτού, φορολογούνται μόνο σε εκείνο το Κράτος.
- (β) Ωστόσο, τέτοιοι μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές θα φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εάν οι υπηρεσίες προσφέρονται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος του Συμβαλλόμενου Κράτους αυτού, και ο οποίος:

- (i) είναι πολίτης εκείνου του Συμβαλλόμενου Κράτους, ή
 - (ii) δεν έγινε κάτοικος εκείνου του Συμβαλλόμενου Κράτους αποκλειστικά για τον σκοπό παροχής υπηρεσιών.
2. (α) Οποιαδήποτε σύνταξη καταβάλλεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή διοικητική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, η από κεφάλαια που δημιουργήθηκαν από το εν λόγω κράτος, σε άτομο για υπηρεσίες που προσέφερε στο κράτος ή σε υποδιαίρεση ή σε αρχή αυτού, φορολογείται μόνο σε αυτό το κράτος.
- (β) Ωστόσο, τέτοια σύνταξη θα φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εάν το άτομο είναι κάτοικος και πολίτης αυτού του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.
3. Οι διατάξεις των Άρθρων 15, 16, 17 και 18 της παρούσας Σύμβασης θα ισχύουν για μισθούς, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές, καθώς και για συντάξεις αναφορικά με την παροχή υπηρεσιών που προσφέρθηκαν σε σχέση με εργασίες που διεξήχθησαν από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή από διοικητική ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 20

ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΑΣΚΟΥΜΕΝΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Πληρωμές τις οποίες φοιτητής, ασκούμενος ή μαθητευόμενος επιχείρησης, ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν την επίσκεψη σε Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο αναφερόμενο κράτος αποκλειστικά για σκοπούς εκπαίδευσης ή κατάρτισης, λαμβάνει για σκοπούς συντήρησης, εκπαίδευσης ή κατάρτισης, δεν θα φορολογούνται στο κράτος αυτό, νοουμένου ότι οι πληρωμές αυτές προέρχονται από πηγές εκτός του κράτους αυτού.

Άρθρο 21

ΑΛΛΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ

1. Στοιχεία εισοδήματος κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, από οπουδήποτε και εάν αυτά προκύπτουν, που δεν αναφέρονται Άρθρα της παρούσας Συμφωνίας φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.
2. Οι διατάξεις της παραγράφου δεν εφαρμόζονται σε εισόδημα, πλην εισοδήματος από ακίνητη ιδιοκτησία όπως ορίζεται στην παράγραφο 2

του Άρθρου 6, εάν ο αποδέκτης τέτοιου εισοδήματος, ως κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, ή παρέχει στο άλλο αυτό Συμβαλλόμενο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από σταθερή βάση που βρίσκεται σε αυτό, και το δικαίωμα ή η ιδιοκτησία αναφορικά με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση. Σε τέτοια περίπτωση θα εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14 της παρούσας Σύμβασης, κατά περίπτωση.

Άρθρο 22

ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΞΑΛΕΙΨΗΣ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

1. Στο Βιετνάμ, η διπλή φορολογία θα εξαιρεθεί ως ακολούθως:
 - (α) Εφόσον κάτοικος του Βιετνάμ αποκτά εισόδημα, κέρδη και οφέλη τα οποία σύμφωνα με την κυπριακή φορολογική νομοθεσία και την παρούσα Συμφωνία μπορούν να φορολογηθούν στην Κύπρο, το Βιετνάμ θα επιτρέπει ως πίστωση έναντι του φόρου επί του εισοδήματος και κεφαλαίου του κάτοικου αυτού, ποσό ίσο με τον φόρο εισοδήματος που καταβλήθηκε στην Κύπρο. Ωστόσο, το ποσό της πίστωσης δεν θα υπερβαίνει το ποσό του βιετναμικού φόρου πάνω στο εισόδημα, στα κέρδη ή στα οφέλη που υπολογίζονται σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία και κανονισμούς του Βιετνάμ.
 - (β) Εφόσον κάτοικος του Βιετνάμ αποκτά εισόδημα η οποία σύμφωνα με οποιαδήποτε διάταξη της παρούσας Συμφωνίας φορολογείται μόνο στην Κύπρο, το Βιετνάμ μπορεί ωστόσο, για σκοπούς υπολογισμού του ποσού του φόρου επί του εναπομείναντος εισοδήματος αυτού του κατοίκου στο Βιετνάμ, να λάβει υπόψη το εισόδημα που έχει εξαιρεθεί.
 - (γ) Σε περίπτωση καταβολής μερίσματος από εταιρεία η οποία είναι κάτοικος Κύπρου προς εταιρεία η οποία είναι κάτοικος Βιετνάμ και η οποία ελέγχει άμεσα ή έμμεσα τουλάχιστον το 10% των δικαιωμάτων ψήφου στην εταιρεία που καταβάλει το μέρισμα, η πίστωση θα λαμβάνει υπόψη (επιπροσθέτως οποιουδήποτε κυπριακού φόρου για τον οποίον ενδεχομένως να επιτραπεί πίστωση βάσει των διατάξεων της υποπαραγράφου 1(α)) τον κυπριακό φόρο που καταβάλλεται από την εταιρεία σε σχέση με τα κέρδη από τα οποία καταβάλλεται το εν λόγω μέρισμα.

- (δ) Για τους σκοπούς της υποπαραγράφου 1(α) του παρόντος Άρθρου, ο φόρος εισοδήματος που καταβάλλει στην Κύπρο κάτοικος του Βιετνάμ σε σχέση με επιχειρηματικά κέρδη τα οποία αποκτά στην Κύπρο, θα θεωρείται ότι περιλαμβάνει οποιοδήποτε ποσό φόρου ο οποίος ενδεχομένως να καταβαλλόταν ως κυπριακός φόρος για οποιοδήποτε έτος αλλά για εξαίρεση ή μείωση φόρου, η οποία θα παραχωρούταν για το συγκεκριμένο έτος ή οποιοδήποτε μέρος αυτού ως αποτέλεσμα της εφαρμογής των διατάξεων της κυπριακής νομοθεσίας η οποία σχεδιάστηκε για να παρατείνει τα χρονικώς περιορισμένα φορολογικά κίνητρα για την προώθηση των ξένων επενδύσεων για σκοπούς ανάπτυξης.
2. Στην Κύπρο, η διπλή φορολογία θα εξαλείφεται ως ακολούθως:
- (α) Εφόσον κάτοικος Κύπρου αποκτά εισόδημα το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Συμφωνίας, μπορεί να φορολογηθεί στο Βιετνάμ, η Κύπρος θα επιτρέπει ως έκπτωση από τον φόρο πάνω στο εισόδημα του εν λόγω κατοίκου, ποσό ίσο με τον φόρο εισοδήματος που καταβάλλεται στο Βιετνάμ,
- Ωστόσο, η έκπτωση αυτή δεν θα υπερβαίνει το ποσό εκείνο του φόρου πάνω στο εισόδημα, όπως αυτό υπολογίζεται πριν από την παραχώρηση της έκπτωσης, που αναλογεί στο εισόδημα που μπορεί να φορολογηθεί στο Βιετνάμ,
- (β) Εφόσον, σύμφωνα με οποιαδήποτε διάταξη της παρούσας Συμφωνίας, εισόδημα που αποκτά κάτοικος Κύπρου απαλλάσσεται από τον φόρο στο Βιετνάμ, ωστόσο η Κύπρος δύναται, για σκοπούς υπολογισμού του ποσού του φόρου επί του εναπομείναντος εισοδήματος αυτού του κατοίκου, να λάβει υπόψη το εισόδημα που έχει εξαιρεθεί.
- (γ) Σε περίπτωση καταβολής μερίσματος από εταιρεία η οποία είναι κάτοικος Βιετνάμ προς εταιρεία η οποία είναι κάτοικος Κύπρου και η οποία ελέγχει άμεσα ή έμμεσα τουλάχιστον το 10% των δικαιωμάτων ψήφου στην εταιρεία που καταβάλει το μέρισμα, η πίστωση θα λαμβάνει υπόψη (επιπροσθέτως οποιουδήποτε βιετναμικού φόρου για τον οποίον ενδεχομένως να επιτραπεί πίστωση βάσει των διατάξεων της υποπαραγράφου 2(α)) τον βιετναμικό φόρο που καταβάλλεται από την εταιρεία σε σχέση με τα κέρδη από τα οποία καταβάλλεται το εν λόγω μέρισμα.
- (δ) Για τους σκοπούς της υποπαραγράφου 2(α) του παρόντος Άρθρου, ο φόρος εισοδήματος που καταβάλλει στο Βιετνάμ κάτοικος Κύπρου σε σχέση με επιχειρηματικά κέρδη τα οποία αποκτά στο Βιετνάμ θα θεωρείται ότι περιλαμβάνει οποιοδήποτε ποσό φόρου ο οποίος ενδεχομένως να καταβαλλόταν ως βιετναμικός φόρος για

οποιοδήποτε έτος αλλά για εξαίρεση ή μείωση φόρου, η οποία θα παραχωρούνταν για το συγκεκριμένο έτος ή οποιοδήποτε μέρος αυτού ως αποτέλεσμα της εφαρμογής των διατάξεων της βιετναμικής νομοθεσίας η οποία σχεδιάστηκε για να παρατείνει τα χρονικώς περιορισμένα φορολογικά κίνητρα για την προώθηση των ξένων επενδύσεων για σκοπούς ανάπτυξης.

Άρθρο 23

ΜΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

1. Οι πολίτες ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική απαίτηση η οποία είναι διαφορετική ή δυσμενέστερη της φορολογίας και των σχετικών υποχρεώσεων στις οποίες οι πολίτες του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, κάτω από τις ίδιες συνθήκες, ειδικότερα όσον αφορά στην κατοικία, υπόκεινται ή δυνατόν να υπόκεινται. Η διάταξη αυτή, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 1, εφαρμόζεται επίσης σε άτομα που δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.
2. Απάτριδες οι οποίοι είναι κάτοικοι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται σε κανένα από τα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική απαίτηση, διαφορετική ή δυσμενέστερη της φορολογίας και των σχετικών υποχρεώσεων στις οποίες οι πολίτες του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους κάτω από τις ίδιες συνθήκες, ειδικότερα όσον αφορά στην κατοικία, υπόκεινται ή δυνατόν να υπόκεινται.
3. Η φορολογία μόνιμης εγκατάστασης την οποία διατηρεί επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, δεν θα τυγχάνει λιγότερο ευνοϊκής μεταχείρισης στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος από την φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις του άλλου αυτού κράτους, οι οποίες ασχολούνται με τις ίδιες δραστηριότητες.
4. Εκτός όπου εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 9, της παραγράφου 6 του Άρθρου 11, της παραγράφου 6 του Άρθρου 12, οι τόκοι, τα δικαιώματα και άλλες αποζημιώσεις που καταβάλλονται από επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, για σκοπούς καθορισμού των φορολογητέων κερδών της επιχείρησης θα εκπίπτουν υπό τους ίδιους όρους σαν να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου αναφερόμενου κράτους.
5. Επιχειρήσεις ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, το κεφάλαιο των οποίων ανήκει εξολοκλήρου ή μερικώς ή ελέγχεται άμεσα ή έμμεσα από έναν ή

- περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν θα υπόκεινται στο πρώτο αναφερόμενο κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή σχετική υποχρέωση που είναι διαφορετική ή δυσμενέστερη της φορολογίας και των σχετικών υποχρεώσεων στις οποίες άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου αναφερόμενου κράτους υπόκεινται ή δυνατόν να υπόκεινται.
6. Καμία διάταξη του παρόντος Άρθρου δεν θα ερμηνεύεται ως να επιβάλλει σε κανένα εκ των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών την υποχρέωση να παραχωρήσουν σε φυσικά πρόσωπα που δεν είναι κάτοικοι εκείνου του κράτους οποιαδήποτε προσωπικά επιδόματα, απαλλαγές και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς λόγω μη στρατιωτικών υποχρεώσεων ή οικογενειακών καθηκόντων, τα οποία παρέχονται από εκείνο το κράτος στους κατοίκους του.
 7. Ανεξαρτήτως των διατάξεων του Άρθρου 2, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου εφαρμόζονται σε φόρους οποιουδήποτε είδους και περιγραφής.

Άρθρο 24

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

1. Όπου πρόσωπο το οποίο είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, θεωρεί ότι οι ενέργειες της αρμόδιας αρχής του ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών συνεπάγονται ή ενδεχομένως να συνεπάγονται για αυτόν την επιβολή φορολογίας που δεν συνάδει με τις διατάξεις της παρούσας Συμφωνίας, μπορεί, ανεξάρτητα από τις θεραπείες που προβλέπονται από την οικεία νομοθεσία των κρατών αυτών, να παρουσιάσει την υπόθεσή του στην αρμόδια αρχή του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή, εάν η υπόθεσή του εμπίπτει στην παράγραφο 1 του Άρθρου 23, ή του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι πολίτης. Η υπόθεση πρέπει να παρουσιαστεί εντός τριών ετών από την πρώτη γνωστοποίηση της ενέργειας που επέφερε την φορολογία η οποία δεν συνάδει με τις διατάξεις της παρούσας Συμφωνίας.
2. Η αρμόδια αρχή οφείλει να καταβάλλει προσπάθεια, εάν πιστεύει ότι η ένσταση είναι αιτιολογημένη και εάν η ίδια δεν είναι σε θέση να δώσει ικανοποιητική λύση, ώστε η υπόθεση να επιλυθεί με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή φορολογίας που δεν συνάδει με την παρούσα Συμφωνία. Οποιαδήποτε συμφωνία επιτευχθεί εφαρμόζεται παρά τον οποιοδήποτε χρονικό περιορισμό στις οικείες νομοθεσίες των Συμβαλλομένων Κρατών.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καταβάλλουν προσπάθεια για επίλυση με αμοιβαία συμφωνία οποιωνδήποτε δυσκολιών ή αμφιβολιών προκύψουν από την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας. Μπορούν επίσης να συμβουλευούνται το ένα το άλλο για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας στις περιπτώσεις που δεν προνοούνται από τη Συμφωνία.
4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας με την έννοια των προηγούμενων παραγράφων.

Άρθρο 25

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ανταλλάσσουν τέτοιες πληροφορίες οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας ή της διαχείρισης ή εκτέλεσης των οικείων νομοθεσιών αναφορικά με φόρους οποιουδήποτε είδους και περιγραφής που επιβάλλονται εκ μέρους των Συμβαλλομένων Κρατών, ή των πολιτικών τους υποδιαιρέσεων ή τοπικών αρχών αυτών, στον βαθμό που η εν λόγω φορολογία δεν είναι αντίθετη με την παρούσα Συμφωνία.
2. Οποιαδήποτε πληροφορία λαμβάνεται δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος Άρθρου από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος θεωρείται απόρρητη κατά τον ίδιο τρόπο που θεωρείται τέτοια σύμφωνα με τις οικείες νομοθεσίες του κράτους αυτού και αποκαλύπτεται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών σωμάτων) που επιφορτίζονται με την βεβαίωση ή την είσπραξη ή την εκτέλεση ή την δίωξη ή την εκδίκαση προσφυγών αναφορικά με φόρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ή την παραδρομή των πιο πάνω. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές αυτές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για τους σκοπούς αυτούς. Μπορούν να αποκαλύψουν τις πληροφορίες σε δημόσιες δικαστικές διαδικασίες ή σε δικαστικές αποφάσεις. Ανεξάρτητα από τα πιο πάνω, πληροφορίες που λήφθηκαν από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μπορούν να χρησιμοποιηθούν για άλλους σκοπούς όταν τέτοιες πληροφορίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τέτοιους άλλους σκοπούς δυνάμει των νομοθεσιών και των δύο κρατών και η αρμόδια αρχή του κράτους που παρέχει τις πληροφορίες επιτρέπει τη χρήση αυτή.
3. Σε καμία περίπτωση οι πρόνοιες των παραγράφων 1 και 2 δεν ερμηνεύονται ως να επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

- (α) εφαρμογής διοικητικών μέτρων που είναι σε αντίθεση με τις νομοθεσίες και την διοικητική πρακτική του ιδίου ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,
 - (β) παροχής πληροφοριών που δεν μπορούν να ληφθούν δυνάμει των νομοθεσιών ή της συνηθισμένης διοικητικής διαδικασίας του ιδίου ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,
 - (γ) παροχής πληροφοριών οι οποίες θα αποκάλυπταν οποιοδήποτε εμπορικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό ή επαγγελματικό μυστικό ή εμπορική διαδικασία ή πληροφορίες η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη με τη δημόσια τάξη (*ordre public*).
4. Στην περίπτωση που Συμβαλλόμενο Κράτος αιτείται πληροφορία σύμφωνα με το παρόν Άρθρο, το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος χρησιμοποιεί τα μέτρα του για συλλογή πληροφοριών για να εξασφαλίσει την αιτούμενη πληροφορία, ακόμη και εάν το άλλο Κράτος δεν χρειάζεται την πληροφορία αυτή για δικούς του φορολογικούς σκοπούς. Η υποχρέωση που περιλαμβάνεται στην αμέσως προηγούμενη πρόταση υπόκειται στους περιορισμούς της παραγράφου 3 του παρόντος Άρθρου, αλλά σε καμία περίπτωση οι περιορισμοί αυτοί δεν ερμηνεύονται ως να επιτρέπουν σε Συμβαλλόμενο Κράτος να αρνηθεί την παροχή πληροφοριών αποκλειστικά και μόνο επειδή δεν έχει κανένα εθνικό συμφέρον σε τέτοια πληροφορία.
5. Σε καμία περίπτωση δεν ερμηνεύονται οι πρόνοιες της παραγράφου 3 ότι επιτρέπουν σε Συμβαλλόμενο Κράτος να αρνηθεί την παροχή πληροφοριών αποκλειστικά και μόνο γιατί η πληροφορία κατέχεται από τράπεζα, άλλο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, εντολοδόχο ή πρόσωπο που ενεργεί ως πράκτορας ή θεματοφύλακας ή επειδή η πληροφορία σχετίζεται με συμφέροντα ιδιοκτησίας προσώπου.

Άρθρο 26

ΜΕΛΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Τίποτα στην παρούσα Συμφωνία δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών διπλωματικών ή προξενικών αποστολών που διέπονται από τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή δυνάμει των διατάξεων ειδικών συμφωνιών.

Άρθρο 27
ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος γνωστοποιεί γραπτώς το άλλο μέσω της διπλωματικής οδού, την ολοκλήρωση των απαιτούμενων διαδικασιών σύμφωνα με την εσωτερική τους νομοθεσία για την έναρξη ισχύος της παρούσας Συμφωνίας. Η παρούσα Συμφωνία τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί τον μήνα παραλαβής της τελευταίας γνωστοποίησης.
2. Η παρούσα Συμφωνία τίθεται σε ισχύ:
 - (α) στο Βιετνάμ -
 - (i) σε σχέση με τους φόρους που παρακρατούνται στην πηγή, αναφορικά με τα ποσά που καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου που ακολουθεί το ημερολογιακό έτος κατά το οποίο η παρούσα Συμφωνία τίθεται σε ισχύ, και κατά τα μεταγενέστερα ημερολογιακά έτη, και
 - (ii) σε σχέση με άλλους βιετναμικούς φόρους, σε σχέση με εισοδήματα, κέρδη, ωφελήματα που προκύπτουν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου που ακολουθεί το ημερολογιακό έτος κατά το οποίο η παρούσα Συμφωνία τίθεται σε ισχύ, και κατά τα μεταγενέστερα ημερολογιακά έτη,
 - (β) στην Κύπρο -
 - (i) σε σχέση με τους φόρους που παρακρατούνται στην πηγή, αναφορικά με τα ποσά που καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου που ακολουθεί την ημερομηνία κατά την οποία η παρούσα Συμφωνία τίθεται σε ισχύ, και
 - (ii) σε σχέση με άλλους φόρους, αναφορικά με οικονομικά έτη που αρχίζουν κατά ή μετά την πρώτη Ιανουαρίου που ακολουθεί την ημερομηνία κατά την οποία η παρούσα Συμφωνία τίθεται σε ισχύ.

Άρθρο 28

ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ

Η παρούσα Συμφωνία παραμένει σε ισχύ έως ότου τερματιστεί από ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη. Οποιοδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να τερματίσει την παρούσα Σύμβαση μέσω της διπλωματικής οδού, με την επίδοση προς το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος γραπτής ειδοποίησης τερματισμού το αργότερο έξη μήνες πριν από τη λήξη οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους που αρχίζει μετά από περίοδο πέντε ετών από το έτος κατά το οποίο η Συμφωνία τίθεται σε ισχύ. Σε τέτοια περίπτωση η Συμφωνία παύει να ισχύει:

(α) στο Βιετνάμ -

- (i) σε σχέση με τους φόρους που παρακρατούνται στην πηγή, αναφορικά με φορολογητέα ποσά που προκύπτουν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου που ακολουθεί το ημερολογιακό έτος κατά το οποίο λήφθηκε η ειδοποίηση τερματισμού, και κατά τα μεταγενέστερα ημερολογιακά έτη, και
- (ii) σε σχέση με άλλους βιετναμικούς φόρους, σε σχέση με εισοδήματα, κέρδη, ωφελήματα που προκύπτουν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου που ακολουθεί το ημερολογιακό έτος κατά το οποίο λήφθηκε η ειδοποίηση τερματισμού, και κατά τα μεταγενέστερα ημερολογιακά έτη,

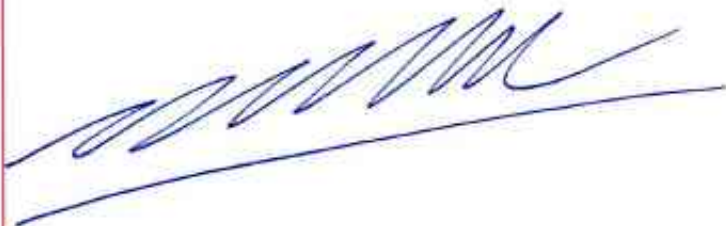
(β) στην Κύπρο -

- (i) σε σχέση με τους φόρους που παρακρατούνται στην πηγή, αναφορικά με τα ποσά που καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν μετά το τέλος του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο δόθηκε τέτοια ειδοποίηση, και
- (ii) σε σχέση με άλλους φόρους, αναφορικά με οικονομικά έτη που αρχίζουν μετά το τέλος του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο δόθηκε τέτοια ειδοποίηση.

ΠΡΟΣ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΠΙΟ ΠΑΝΩ, οι υποφαινόμενοι δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο από τις αντίστοιχες κυβερνήσεις τους, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

ΕΓΙΝΕ εις διπλούν στη Λευκωσία την 15^η ημέρα του μηνός Δεκεμβρίου, δυο χιλιάδες είκοσι πέντε στην ελληνική, στη βιετναμική και στην αγγλική γλώσσα και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση διαφοράς, το Αγγλικό κείμενο υπερισχύει.

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ
ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΟΥ
ΒΙΕΤΝΑΜ**

.....
Cao Anh Tuan
Υφυπουργός Οικονομίας

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ
ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

.....
Μάκης Κεραυνός
Υπουργός Οικονομικών

HIỆP ĐỊNH
GIỮA
CHÍNH PHỦ NƯỚC CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
VÀ
CHÍNH PHỦ NƯỚC CỘNG HÒA SÍP
VỀ TRÁNH ĐÁNH THUẾ HAI LẦN VÀ
NGĂN NGỪA VIỆC TRÓN LẬU THUẾ
ĐỐI VỚI CÁC LOẠI THUẾ ĐÁNH VÀO THU NHẬP

Chính phủ nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam và Chính phủ nước Cộng hòa Síp

Mong muốn ký kết một Hiệp định về tránh đánh thuế hai lần và ngăn ngừa việc trốn lậu thuế đối với các loại thuế đánh vào thu nhập,

Đã thoả thuận như sau:

Điều 1

ĐỐI TƯỢNG ÁP DỤNG

Hiệp định này được áp dụng đối với các đối tượng là những đối tượng cư trú của một hoặc của cả hai Nước ký kết.

Điều 2

CÁC LOẠI THUẾ BAO GỒM TRONG HIỆP ĐỊNH

1. Hiệp định này áp dụng đối với các loại thuế do một Nước ký kết hoặc chính quyền cơ sở hoặc chính quyền địa phương của Nước đó, đánh vào thu nhập, bất kể hình thức áp dụng của các loại thuế đó như thế nào.
2. Tất cả các loại thuế thu trên tổng thu nhập, hoặc những phần của thu nhập bao gồm các loại thuế đối với thu nhập từ chuyển nhượng động sản hoặc bất động sản, các loại thuế đánh trên tổng số tiền lương hoặc tiền công do doanh nghiệp trả, cũng như các loại thuế đánh vào giá trị tài sản tăng thêm đều được coi là thuế đánh vào thu nhập.
3. Các loại thuế hiện hành được áp dụng trong Hiệp định này cụ thể là:
 - (a) tại Việt Nam:
 - (i) thuế thu nhập cá nhân;
 - (ii) thuế thu nhập doanh nghiệp; và
 - (iii) thuế thu nhập phụ thu dầu khí.(sau đây gọi là “thuế Việt Nam”); và
 - (b) tại Síp:
 - (i) thuế thu nhập;
 - (ii) thuế thu nhập doanh nghiệp;
 - (iii) khoản đóng góp đặc biệt cho Quốc phòng của nước Cộng hòa; và
 - (iv) thuế thu nhập từ chuyển nhượng vốn.

(sau đây gọi là “thuế Síp”).

4. Hiệp định này cũng sẽ được áp dụng đối với các loại thuế có tính chất tương tự hoặc về cơ bản giống như các loại thuế nêu trên được ban hành sau ngày ký Hiệp định này để bổ sung, hoặc thay thế các loại thuế hiện hành. Các nhà chức trách có thẩm quyền của hai Nước ký kết sẽ thông báo cho nhau biết những thay đổi quan trọng trong các luật thuế của từng Nước.

Điều 3

CÁC ĐỊNH NGHĨA CHUNG

1. Theo nội dung của Hiệp định này, trừ trường hợp ngữ cảnh đòi hỏi có sự giải thích khác:
 - (a) thuật ngữ “Việt Nam” có nghĩa là nước Cộng hoà xã hội chủ nghĩa Việt Nam; khi dùng theo nghĩa địa lý, thuật ngữ này có nghĩa là lãnh thổ đất liền, các hải đảo, nội thủy, lãnh hải và vùng trời phía trên đó, vùng biển ngoài lãnh hải, bao gồm cả đáy biển và lòng đất dưới đáy biển mà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam thực hiện chủ quyền, quyền chủ quyền và quyền tài phán phù hợp với pháp luật quốc gia và luật pháp quốc tế;
 - (b) thuật ngữ “Síp” có nghĩa là nước Cộng hòa Síp và khi dùng theo nghĩa địa lý, bao gồm lãnh thổ quốc gia, lãnh hải cũng như bất kỳ vùng biển nào ngoài lãnh hải, bao gồm vùng tiếp giáp lãnh hải, vùng đặc quyền kinh tế và thềm lục địa, mà đã được hoặc sẽ được xác định theo pháp luật của Síp và phù hợp với luật pháp quốc tế, là khu vực mà Síp có thể thực hiện các quyền chủ quyền hoặc quyền tài phán;
 - (c) thuật ngữ “Nước ký kết” và “Nước ký kết kia” có nghĩa là Việt Nam hoặc Síp tùy ngữ cảnh đòi hỏi;
 - (d) thuật ngữ “đối tượng” bao gồm một cá nhân, một công ty và bất kỳ tổ chức của nhiều đối tượng nào khác;
 - (e) thuật ngữ “công ty” có nghĩa là bất kỳ tổ chức công ty hoặc bất kỳ một thực thể nào được coi là một tổ chức công ty dưới giác độ thuế;
 - (f) thuật ngữ “doanh nghiệp của một Nước ký kết” và “doanh nghiệp của Nước ký kết kia” theo thứ tự có nghĩa là một doanh nghiệp được điều hành bởi một đối tượng cư trú của một Nước ký kết và một doanh nghiệp được điều hành bởi một đối tượng cư trú của Nước ký kết kia;
 - (g) thuật ngữ “đối tượng mang quốc tịch”, liên quan đến một Nước ký kết, có nghĩa là:

- (i) bất kỳ cá nhân nào mang quốc tịch của Nước ký kết đó; và
 - (ii) bất kỳ pháp nhân, công ty hợp danh và hiệp hội nào có tư cách theo các luật có hiệu lực tại một Nước ký kết;
- (h) thuật ngữ “vận tải quốc tế” có nghĩa là bất kỳ sự vận chuyển nào bằng tàu thủy hoặc máy bay được điều hành bởi một doanh nghiệp của một Nước ký kết, trừ trường hợp khi chiếc tàu thủy hoặc máy bay đó chỉ hoạt động giữa những địa điểm trong Nước ký kết kia; và
- (i) thuật ngữ “nhà chức trách có thẩm quyền” có nghĩa:
- (i) trong trường hợp của Việt Nam, là Bộ trưởng Bộ Tài chính hoặc đại diện được uỷ quyền của Bộ trưởng;
 - (ii) trong trường hợp của Síp, là Bộ trưởng Bộ Tài chính hoặc đại diện được uỷ quyền của Bộ trưởng.
2. Khi một Nước ký kết áp dụng Hiệp định này vào bất kỳ thời điểm nào, bất kỳ thuật ngữ nào chưa được định nghĩa tại Hiệp định này sẽ có nghĩa theo như định nghĩa tại luật của Nước đó đối với các loại thuế mà Hiệp định này áp dụng vào thời điểm đó, bất kỳ nghĩa nào theo các luật thuế được áp dụng của Nước đó sẽ có giá trị cao hơn nghĩa của thuật ngữ đó theo các luật khác của Nước đó, trừ trường hợp ngữ cảnh đòi hỏi có sự giải thích khác.

Điều 4

ĐỐI TƯỢNG CƯ TRÚ

1. Theo nội dung của Hiệp định này, thuật ngữ “đối tượng cư trú của một Nước ký kết” có nghĩa là bất kỳ đối tượng nào, mà theo các luật của Nước đó, là đối tượng chịu thuế căn cứ vào nhà ở, nơi cư trú, trụ sở đăng ký, trụ sở điều hành hoặc bất kỳ tiêu thức nào khác có tính chất tương tự, và cũng bao gồm Nước đó và bất kỳ cơ quan chính quyền cơ sở hoặc chính quyền địa phương nào của Nước đó. Tuy nhiên, thuật ngữ này không bao gồm bất kỳ đối tượng nào là đối tượng chịu thuế tại Nước đó chỉ đối với thu nhập từ các nguồn tại Nước đó hoặc tài sản có tại đó.
2. Trường hợp theo các quy định tại khoản 1, khi một cá nhân là đối tượng cư trú của cả hai Nước ký kết, thì thân phận cư trú của cá nhân đó sẽ được xác định như sau:
 - (a) cá nhân đó sẽ được coi là đối tượng cư trú chỉ của Nước mà tại đó cá nhân đó có nhà ở thường trú; nếu cá nhân đó có nhà ở thường trú ở cả hai Nước, cá nhân đó sẽ được coi là đối tượng cư trú chỉ của

Nước mà cá nhân đó có các quan hệ cá nhân và kinh tế chặt chẽ hơn (trung tâm của các quyền lợi chủ yếu);

- (b) nếu không thể xác định được Nước nơi cá nhân đó có trung tâm của các quyền lợi chủ yếu, hoặc nếu cá nhân đó không có nhà ở thường trú ở cả hai Nước, cá nhân đó sẽ được coi là đối tượng cư trú chỉ của Nước mà cá nhân đó thường sống;
 - (c) nếu cá nhân đó thường xuyên sống ở cả hai Nước hoặc không thường xuyên sống ở Nước nào, cá nhân đó sẽ được coi là đối tượng cư trú chỉ của Nước mà cá nhân đó mang quốc tịch;
 - (d) nếu cá nhân đó là đối tượng mang quốc tịch của cả hai Nước hoặc không mang quốc tịch của Nước nào, các nhà chức trách có thẩm quyền của hai Nước ký kết sẽ giải quyết vấn đề đó bằng thỏa thuận song phương.
3. Theo những quy định tại khoản 1 một đối tượng không phải là cá nhân là đối tượng cư trú của cả hai Nước ký kết, khi đó, đối tượng này sẽ được coi là đối tượng cư trú chỉ của Nước nơi có trụ sở điều hành thực tế của đối tượng đó.

Điều 5

CƠ SỞ THƯỜNG TRÚ

1. Theo nội dung của Hiệp định này, thuật ngữ “cơ sở thường trú” có nghĩa là một địa điểm kinh doanh cố định mà qua đó doanh nghiệp thực hiện toàn bộ hoặc một phần hoạt động kinh doanh của mình.
2. Thuật ngữ “cơ sở thường trú” chủ yếu bao gồm:
 - (a) trụ sở điều hành;
 - (b) chi nhánh;
 - (c) văn phòng;
 - (d) nhà máy;
 - (e) xưởng;
 - (f) mỏ, giếng dầu hoặc khí, mỏ đá hoặc bất kỳ địa điểm khai thác tài nguyên thiên nhiên nào khác; và
 - (g) kho hàng thương mại.
3. Thuật ngữ “cơ sở thường trú” cũng bao gồm:
 - (a) một địa điểm xây dựng, dự án xây dựng, lắp ráp hoặc lắp đặt hoặc các hoạt động giám sát có liên quan, nhưng chỉ khi địa điểm, dự án hoặc các hoạt động này kéo dài trên sáu tháng;

- (b) việc cung cấp các dịch vụ, bao gồm cả dịch vụ tư vấn, do một doanh nghiệp thực hiện thông qua những người làm công hoặc những đối tượng khác được doanh nghiệp giao thực hiện các hoạt động trên, nhưng chỉ khi các hoạt động mang tính chất nêu trên kéo dài (trong cùng một dự án hoặc một dự án có liên quan) tại một Nước ký kết trong một giai đoạn hoặc nhiều giai đoạn gộp lại hơn sáu tháng trong bất kỳ giai đoạn mười hai tháng; và
 - (c) một đối tượng tiến hành tại một Nước ký kết các hoạt động (bao gồm cả các hoạt động ở ngoài khơi) liên quan đến việc thăm dò và khai thác tài nguyên thiên nhiên có tại Nước ký kết đó sẽ được coi như là tiến hành kinh doanh thông qua một cơ sở thường trú tại Nước ký kết đó.
4. Mặc dù có những quy định trên của Điều này, thuật ngữ “cơ sở thường trú” sẽ được coi là không bao gồm:
- (a) việc sử dụng các phương tiện chỉ với mục đích lưu kho hoặc trưng bày hàng hóa hoặc tài sản của doanh nghiệp;
 - (b) việc duy trì một kho hàng hóa hoặc tài sản của doanh nghiệp chỉ với mục đích lưu kho hoặc trưng bày;
 - (c) việc duy trì kho hàng hóa hoặc tài sản của doanh nghiệp chỉ với mục đích để cho doanh nghiệp khác gia công;
 - (d) việc duy trì một địa điểm kinh doanh cố định chỉ với mục đích thu thập thông tin cho doanh nghiệp;
 - (e) việc duy trì một địa điểm kinh doanh cố định chỉ với mục đích tiến hành bất kỳ hoạt động nào khác mang tính chất chuẩn bị hoặc phụ trợ cho doanh nghiệp; và
 - (f) việc duy trì một địa điểm kinh doanh cố định chỉ để phục vụ cho bất kỳ sự kết hợp nào của các hoạt động đã được nêu từ điểm a) đến điểm e), với điều kiện toàn bộ hoạt động của địa điểm kinh doanh cố định đó bắt nguồn từ sự kết hợp này có tính chất chuẩn bị hoặc phụ trợ.
5. Mặc dù có những quy định tại các khoản 1 và 2, trường hợp một đối tượng - trừ đại lý có tư cách độc lập được điều chỉnh bởi khoản 6 - hoạt động tại một Nước ký kết thay mặt cho một doanh nghiệp của Nước ký kết kia, doanh nghiệp đó sẽ được coi là có cơ sở thường trú tại Nước ký kết thứ nhất đối với bất kỳ hoạt động nào mà đối tượng trên thực hiện cho doanh nghiệp, nếu đối tượng đó:
- (a) có và thường xuyên thực hiện tại Nước đó thẩm quyền ký kết các hợp đồng đứng tên doanh nghiệp, trừ khi các hoạt động của đối tượng đó chỉ giới hạn trong phạm vi các hoạt động nêu tại khoản 4

mà những hoạt động đó nếu được thực hiện thông qua một địa điểm kinh doanh cố định, sẽ không làm cho địa điểm kinh doanh cố định đó trở thành một cơ sở thường trú theo những quy định tại khoản đó; hoặc

- (b) không có thẩm quyền trên, nhưng thường xuyên duy trì tại Nước thứ nhất một kho hàng hoá hoặc tài sản, qua đó đối tượng này thường xuyên thực hiện việc giao hàng hoá hoặc tài sản thay mặt cho doanh nghiệp.
6. Một doanh nghiệp của một Nước ký kết sẽ không được coi là có một cơ sở thường trú tại một Nước ký kết kia chỉ vì doanh nghiệp đó thực hiện kinh doanh tại Nước ký kết kia thông qua một đại lý môi giới, một đại lý hoa hồng hoặc bất kỳ một đại lý nào khác có tư cách độc lập, với điều kiện những đối tượng này hoạt động trong khuôn khổ kinh doanh thông thường của mình. Tuy nhiên, khi các hoạt động của đại lý đó dành toàn bộ hoặc hầu như toàn bộ thay mặt cho doanh nghiệp đó, và điều kiện được tạo ra hoặc áp đặt giữa doanh nghiệp đó và đại lý đó trong quan hệ thương mại và quan hệ tài chính khác với điều kiện được tạo ra giữa các doanh nghiệp độc lập, đại lý đó sẽ không được coi là đại lý có tư cách độc lập theo nghĩa của khoản này.
7. Việc một công ty là đối tượng cư trú của một Nước ký kết kiểm soát hoặc chịu sự kiểm soát bởi một công ty là đối tượng cư trú của Nước ký kết kia, hoặc tiến hành hoạt động kinh doanh tại Nước ký kết kia (có thể thông qua một cơ sở thường trú hoặc dưới hình thức khác), sẽ không làm cho bất kỳ công ty nào trở thành cơ sở thường trú của công ty kia.

Điều 6

THU NHẬP TỪ BẤT ĐỘNG SẢN

1. Thu nhập mà một đối tượng cư trú của một Nước ký kết thu được từ bất động sản (kể cả thu nhập từ nông nghiệp hoặc lâm nghiệp) có tại Nước ký kết kia có thể bị đánh thuế tại Nước ký kết kia.
2. Thuật ngữ “bất động sản” sẽ có nghĩa theo như luật của Nước ký kết nơi có bất động sản đó. Thuật ngữ này trong mọi trường hợp sẽ bao gồm cả những phần tài sản phụ kèm theo bất động sản, đàn gia súc và thiết bị sử dụng trong nông nghiệp và lâm nghiệp, các quyền lợi được áp dụng theo các quy định tại luật chung về di sản, quyền sử dụng bất động sản và các quyền được hưởng các khoản thanh toán cố định hoặc không cố định trả cho việc khai thác hoặc quyền khai thác các mỏ, nguồn khoáng sản và các tài nguyên thiên nhiên khác; các tàu thủy, thuyền và máy bay sẽ không được coi là bất động sản.

3. Những quy định tại khoản 1 sẽ áp dụng đối với thu nhập phát sinh từ việc trực tiếp sử dụng, cho thuê, hoặc sử dụng dưới bất kỳ hình thức nào khác của bất động sản.
4. Những quy định tại các khoản 1 và 3 cũng sẽ áp dụng đối với thu nhập từ bất động sản của một doanh nghiệp và thu nhập từ bất động sản được sử dụng cho việc thực hiện dịch vụ cá nhân độc lập.

Điều 7

LỢI NHUẬN KINH DOANH

1. Lợi nhuận của một doanh nghiệp của một Nước ký kết sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước đó trừ trường hợp doanh nghiệp có tiến hành hoạt động kinh doanh tại Nước ký kết kia thông qua một cơ sở thường trú tại Nước ký kết kia. Nếu doanh nghiệp có hoạt động kinh doanh theo cách trên, các khoản lợi nhuận của doanh nghiệp có thể bị đánh thuế tại Nước ký kết kia nhưng chỉ trên phần lợi nhuận phân bổ cho cơ sở thường trú đó.
2. Thẻ theo các quy định tại khoản 3, khi một doanh nghiệp của một Nước ký kết tiến hành hoạt động kinh doanh tại Nước ký kết kia thông qua một cơ sở thường trú tại Nước kia, thì tại mỗi Nước ký kết sẽ có những khoản lợi nhuận được phân bổ cho cơ sở thường trú nói trên mà cơ sở thường trú đó có thể thu được nếu nó là một doanh nghiệp riêng và tách biệt tham gia vào các hoạt động như nhau hoặc tương tự trong các điều kiện như nhau hoặc tương tự và có quan hệ hoàn toàn độc lập với doanh nghiệp mà cơ sở đó là cơ sở thường trú.
3. Trong khi xác định lợi nhuận của một cơ sở thường trú, cơ sở này sẽ được phép khấu trừ các khoản chi phí phát sinh phục vụ cho mục đích kinh doanh của cơ sở thường trú này, bao gồm cả chi phí điều hành và chi phí quản lý chung cho dù chi phí đó phát sinh tại Nước nơi cơ sở thường trú đó đóng hoặc ở bất kỳ nơi nào khác. Tuy nhiên, sẽ không cho phép tính vào các khoản chi phí được trừ bất kỳ khoản tiền nào, nếu có, do cơ sở thường trú trả cho (trừ tiền thanh toán các chi phí thực tế) trụ sở chính của doanh nghiệp hoặc bất kỳ văn phòng nào khác của doanh nghiệp dưới hình thức tiền bản quyền, các khoản phí hoặc bất kỳ khoản thanh toán tương tự nào khác để được phép sử dụng sáng chế hoặc các quyền khác, hoặc dưới hình thức tiền hoa hồng trả cho việc thực hiện các dịch vụ riêng biệt hoặc trả cho công việc quản lý, hoặc dưới hình thức lãi tính trên tiền cho cơ sở thường trú vay, trừ trường hợp lãi từ tiền cho vay của tổ chức ngân hàng. Tương tự như vậy, khi xác định lợi nhuận của cơ sở thường trú, sẽ không tính đến các khoản tiền (trừ các khoản tiền thanh toán các chi phí thực tế) do cơ sở thường trú thu từ trụ sở chính của doanh nghiệp hoặc bất kỳ văn phòng nào khác của doanh nghiệp dưới

hình thức tiền bản quyền, các khoản phí hoặc các khoản thanh toán tương tự để được phép sử dụng sáng chế hoặc các quyền khác, hoặc dưới hình thức tiền hoa hồng trả cho việc thực hiện các dịch vụ riêng biệt hoặc trả cho công việc quản lý, hoặc dưới hình thức lãi tính trên tiền cho trụ sở chính của doanh nghiệp hoặc bất kỳ văn phòng nào khác của doanh nghiệp vay, trừ trường hợp lãi từ tiền cho vay của tổ chức ngân hàng.

4. Trường hợp tại một Nước ký kết vẫn thường xác định các khoản lợi nhuận được phân bổ cho một cơ sở thường trú trên cơ sở phân chia tổng các khoản lợi nhuận của doanh nghiệp thành những phần khác nhau, không có nội dung nào tại khoản 2 ngăn cản Nước ký kết đó xác định lợi nhuận chịu thuế theo cách phân chia theo thông lệ đó; tuy nhiên, phương pháp phân chia được áp dụng như vậy phải đưa ra kết quả phù hợp với những nguyên tắc nêu tại Điều này.
5. Theo nội dung các khoản trên, các khoản lợi nhuận được phân bổ cho cơ sở thường trú sẽ được xác định theo cùng một phương pháp giữa các năm trừ khi có đủ lý do chính đáng để xác định theo phương pháp khác.
6. Khi lợi nhuận bao gồm các khoản thu nhập được đề cập riêng tại các Điều khác của Hiệp định này, thì các quy định của các Điều đó không bị ảnh hưởng bởi các quy định tại Điều này.

Điều 8

VẬN TẢI BIỂN VÀ VẬN TẢI HÀNG KHÔNG

1. Lợi nhuận của một doanh nghiệp của một Nước ký kết từ hoạt động của tàu thủy hoặc máy bay trong vận tải quốc tế sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước đó.
2. Những quy định tại khoản 1 cũng sẽ áp dụng đối với các khoản lợi nhuận từ việc tham gia vào một tổ hợp, một liên doanh hoặc một hãng hoạt động quốc tế.

Điều 9

CÁC DOANH NGHIỆP LIÊN KẾT

1. Khi
 - (a) một doanh nghiệp của một Nước ký kết tham gia trực tiếp hoặc gián tiếp vào việc điều hành, kiểm soát hoặc góp vốn vào một doanh nghiệp của Nước ký kết kia, hoặc

- (b) các đối tượng cùng tham gia trực tiếp hoặc gián tiếp vào việc điều hành, kiểm soát hoặc góp vốn vào một doanh nghiệp của một Nước ký kết và vào một doanh nghiệp của Nước ký kết kia,

và trong cả hai trường hợp, trong mối quan hệ thương mại hoặc tài chính giữa hai doanh nghiệp trên có những điều kiện được đưa ra hoặc áp đặt khác với điều kiện được đưa ra giữa các doanh nghiệp độc lập, lúc đó mọi khoản lợi nhuận mà một doanh nghiệp có thể thu được nếu không có các điều kiện trên, nhưng nay vì các điều kiện này mà doanh nghiệp đó không thu được, có thể vẫn được tính vào các khoản lợi nhuận của doanh nghiệp đó và bị đánh thuế tương ứng.

2. Khi một Nước ký kết tính vào các khoản lợi nhuận của một doanh nghiệp tại Nước đó - và đánh thuế tương ứng - các khoản lợi nhuận mà một doanh nghiệp của Nước ký kết kia đã bị đánh thuế ở Nước kia và những khoản lợi nhuận được tính vào như vậy là những khoản lợi nhuận lẽ ra thuộc về doanh nghiệp tại Nước thứ nhất nếu như những điều kiện xác lập giữa hai doanh nghiệp trên là những điều kiện được xác lập giữa các doanh nghiệp độc lập, khi đó Nước kia sẽ điều chỉnh các khoản thuế tại Nước mình đối với các khoản lợi nhuận trên cho phù hợp. Khi xác định sự điều chỉnh như vậy, sẽ xem xét đến các quy định khác của Hiệp định này và các nhà chức trách có thẩm quyền của hai Nước ký kết sẽ tham khảo ý kiến của nhau khi cần thiết.

Điều 10

TIỀN LÃI CỔ PHẦN

1. Tiền lãi cổ phần do một công ty là đối tượng cư trú của một Nước ký kết trả cho một đối tượng cư trú của Nước ký kết kia có thể bị đánh thuế tại Nước ký kết kia.
2. Tuy nhiên, những khoản tiền lãi cổ phần đó cũng có thể bị đánh thuế tại Nước ký kết nơi công ty trả tiền lãi cổ phần là đối tượng cư trú và theo các luật của Nước đó, nhưng nếu đối tượng thực hưởng tiền lãi cổ phần là đối tượng cư trú của Nước ký kết kia, thì thuế được tính khi đó sẽ không vượt quá:
 - (a) 5 phần trăm tổng số tiền lãi cổ phần nếu đối tượng thực hưởng là một công ty (không phải là một công ty hợp danh) nắm giữ trực tiếp hay gián tiếp ít nhất 70 phần trăm vốn của công ty trả tiền lãi cổ phần hoặc đã đầu tư ít nhất 10 triệu USD tại Nước ký kết kia;
 - (b) 10 phần trăm tổng số tiền lãi cổ phần trong tất cả các trường hợp khác.

Khoản này sẽ không ảnh hưởng tới việc đánh thuế công ty đối với khoản lợi nhuận dùng để chia tiền lãi cổ phần.

3. Thuật ngữ “tiền lãi cổ phần” được sử dụng trong Điều này có nghĩa là thu nhập từ cổ phần, cổ phần “jouissance” hoặc các quyền lợi “jouissance”, cổ phần khai thác mỏ, cổ phần sáng lập hoặc các quyền lợi khác không phải là các khoản nợ, được hưởng lợi nhuận, cũng như thu nhập từ các quyền lợi công ty khác cùng chịu sự điều chỉnh của chính sách thuế đối với thu nhập từ cổ phần theo luật của Nước nơi công ty chia lãi cổ phần là đối tượng cư trú.
4. Những quy định tại các khoản 1 và 2 sẽ không áp dụng trong trường hợp đối tượng thực hưởng các khoản tiền lãi cổ phần là đối tượng cư trú của một Nước ký kết có tiến hành hoạt động kinh doanh tại Nước ký kết kia, nơi công ty trả tiền lãi cổ phần là đối tượng cư trú, thông qua một cơ sở thường trú nằm tại Nước đó, hoặc tiến hành tại Nước ký kết kia các dịch vụ cá nhân độc lập thông qua một cơ sở cố định nằm tại Nước kia, và việc nắm giữ mà theo đó các khoản tiền lãi cổ phần được trả có sự liên hệ thực tế đến cơ sở thường trú hoặc cơ sở cố định nói trên. Trong trường hợp như vậy các quy định tại Điều 7 hoặc Điều 14, tùy từng trường hợp, sẽ được áp dụng.
5. Khi một công ty là đối tượng cư trú của một Nước ký kết nhận được các khoản lợi nhuận hoặc thu nhập từ Nước ký kết kia thì Nước ký kết kia có thể không đánh thuế đối với các khoản tiền lãi cổ phần do công ty này trả, trừ trường hợp các khoản tiền lãi cổ phần này được trả cho một đối tượng cư trú của Nước ký kết kia hoặc việc nắm giữ mà theo đó các khoản tiền lãi cổ phần được trả có sự liên hệ thực tế với một cơ sở thường trú hoặc một cơ sở cố định nằm tại Nước ký kết kia, đồng thời Nước ký kết kia cũng không buộc các khoản lợi nhuận không chia của công ty trên phải chịu thuế đối với các khoản lợi nhuận không chia của công ty, cho dù các khoản tiền lãi cổ phần được trả hoặc các khoản lợi nhuận không chia bao gồm toàn bộ hoặc một phần các khoản lợi nhuận hoặc thu nhập phát sinh tại Nước ký kết kia.

Điều 11

LÃI TỪ TIỀN CHO VAY

1. Lãi từ tiền cho vay phát sinh tại một Nước ký kết và được trả cho một đối tượng cư trú của Nước ký kết kia có thể bị đánh thuế tại Nước ký kết kia.
2. Tuy nhiên, khoản lãi từ tiền cho vay này cũng có thể bị đánh thuế tại Nước ký kết nơi lãi từ tiền cho vay phát sinh và theo các luật của Nước đó, nhưng nếu đối tượng thực hưởng các khoản tiền lãi này là đối tượng

cư trú của Nước ký kết kia thì mức thuế được tính khi đó sẽ không vượt quá 10 phần trăm của tổng số khoản lãi từ tiền cho vay.

3. Thuật ngữ “lãi từ tiền cho vay” được sử dụng tại Điều này có nghĩa là thu nhập từ các khoản cho vay dưới bất kỳ hình thức nào, có hoặc không được đảm bảo bằng thế chấp và có hoặc không có quyền được hưởng lợi nhuận của người đi vay, và đặc biệt là khoản thu nhập từ chứng khoán của Chính phủ và thu nhập từ trái phiếu hoặc trái phiếu công ty, bao gồm cả tiền thưởng và giải thưởng đi liền với các chứng khoán, trái phiếu hoặc trái phiếu công ty đó. Các khoản phạt trả chậm sẽ không được coi là lãi từ tiền cho vay theo quy định của Điều này.
4. Những quy định tại khoản 1 và 2 sẽ không áp dụng nếu đối tượng thực hưởng các khoản lãi từ tiền cho vay là đối tượng cư trú của một Nước ký kết, tiến hành hoạt động kinh doanh tại Nước ký kết kia nơi phát sinh các khoản lãi từ tiền cho vay thông qua một cơ sở thường trú có tại Nước ký kết kia hoặc thực hiện tại Nước ký kết kia các hoạt động dịch vụ cá nhân độc lập thông qua một cơ sở cố định tại Nước ký kết kia và khoản nợ có các khoản tiền lãi được trả có sự liên hệ thực tế với cơ sở thường trú hoặc cơ sở cố định đó. Trong trường hợp này, các quy định tại Điều 7 hoặc Điều 14, tùy từng trường hợp, sẽ được áp dụng.
5. Lãi từ tiền cho vay sẽ được coi là phát sinh tại một Nước ký kết khi người trả chính là Nước đó, chính quyền cơ sở hoặc thực thể của chính quyền cơ sở đó, chính quyền địa phương hoặc một đối tượng cư trú của Nước đó. Tuy nhiên, khi đối tượng trả lãi từ tiền cho vay có ở một Nước ký kết một cơ sở thường trú hoặc một cơ sở cố định liên quan đến các khoản nợ đã phát sinh các khoản lãi từ tiền cho vay này, và khoản lãi từ tiền cho vay đó do cơ sở thường trú hoặc cơ sở cố định đó chịu thì dù đối tượng có là đối tượng cư trú của một Nước ký kết hay không, khoản lãi từ tiền cho vay này sẽ vẫn được coi là phát sinh ở Nước nơi cơ sở thường trú hoặc cơ sở cố định đó đóng.
6. Trường hợp do mối quan hệ đặc biệt giữa đối tượng trả và đối tượng thực hưởng hoặc giữa cả hai đối tượng trên và các đối tượng khác, khoản lãi từ tiền cho vay được trả cho khoản nợ có liên quan vượt quá khoản tiền được thỏa thuận giữa đối tượng trả lãi và đối tượng thực hưởng khi không có mối quan hệ này, thì các quy định của Điều này sẽ chỉ áp dụng đối với các khoản tiền thanh toán khi không có mối quan hệ đặc biệt trên. Trong trường hợp này, phần thanh toán vượt sẽ bị đánh thuế theo các luật của từng Nước ký kết có xem xét kỹ các quy định khác của Hiệp định này.

Điều 12

TIỀN BẢN QUYỀN

1. Tiền bản quyền phát sinh tại một Nước ký kết và được trả cho một đối tượng cư trú của Nước ký kết kia có thể bị đánh thuế tại Nước ký kết kia.
2. Tuy nhiên, các khoản tiền bản quyền đó cũng có thể bị đánh thuế tại Nước ký kết nơi phát sinh và theo các luật của Nước đó, nhưng nếu đối tượng thực hưởng tiền bản quyền đó là đối tượng cư trú của Nước ký kết kia thì mức thuế được tính sẽ không vượt quá 10 phần trăm tổng số tiền bản quyền.
3. Thuật ngữ “tiền bản quyền” được sử dụng tại Điều này có nghĩa là các khoản thanh toán dưới bất kỳ hình thức nào được trả cho việc sử dụng, hoặc quyền sử dụng, bất kỳ bản quyền tác giả nào của một tác phẩm văn học, nghệ thuật hoặc khoa học, kể cả phim điện ảnh, hoặc các loại phim hoặc băng dùng cho phát thanh hoặc truyền hình, bất kỳ sáng chế, nhãn hiệu, thiết kế hoặc mẫu, đồ án, công thức hoặc quy trình bí mật, hoặc trả cho việc sử dụng, hoặc quyền sử dụng thiết bị công nghiệp, thương mại hoặc khoa học, hoặc trả cho thông tin liên quan đến các kinh nghiệm công nghiệp, thương mại hoặc khoa học.
4. Những quy định tại các khoản 1 và 2 sẽ không áp dụng nếu đối tượng thực hưởng các khoản tiền bản quyền, là đối tượng cư trú của một Nước ký kết, tiến hành hoạt động kinh doanh tại Nước ký kết kia nơi có khoản tiền bản quyền phát sinh, thông qua một cơ sở thường trú có tại Nước ký kết kia, hoặc tiến hành tại Nước ký kết kia các dịch vụ cá nhân độc lập thông qua một cơ sở cố định có tại Nước ký kết kia, và quyền hoặc tài sản có các khoản tiền bản quyền được trả có sự liên hệ thực tế với cơ sở thường trú hoặc với cơ sở cố định đó. Trong trường hợp này các quy định tại Điều 7 hoặc Điều 14, tùy từng trường hợp, sẽ được áp dụng.
5. Tiền bản quyền sẽ được coi là phát sinh tại một Nước ký kết khi người trả chính là Nước đó, chính quyền cơ sở hoặc thực thể của chính quyền cơ sở đó, chính quyền địa phương hoặc một đối tượng cư trú của Nước đó. Tuy nhiên, khi đối tượng trả tiền bản quyền có ở một Nước ký kết một cơ sở thường trú hoặc một cơ sở cố định liên quan đến trách nhiệm trả tiền bản quyền đã phát sinh, và khoản tiền bản quyền đó do cơ sở thường trú hoặc cơ sở cố định đó chịu thì dù đối tượng đó có là đối tượng cư trú của một Nước ký kết hay không, khoản tiền bản quyền này sẽ vẫn được coi là phát sinh tại Nước nơi có cơ sở thường trú hoặc cơ sở cố định đó.
6. Trường hợp do mối quan hệ đặc biệt giữa đối tượng trả và đối tượng thực hưởng hoặc giữa cả hai đối tượng trên và các đối tượng khác, khoản tiền bản quyền được trả cho việc sử dụng, quyền hoặc thông tin, vượt

quá khoản tiền được thỏa thuận giữa đối tượng trả tiền và đối tượng thực hưởng khi không có mối quan hệ đặc biệt này, thì các quy định của Điều này sẽ chỉ áp dụng đối với khoản tiền thanh toán khi không có mối quan hệ đặc biệt trên. Trong trường hợp này, phần thanh toán vượt sẽ bị đánh thuế theo các luật của từng Nước ký kết có xem xét kỹ các quy định khác của Hiệp định này.

Điều 13

THU NHẬP TỪ CHUYỂN NHƯỢNG TÀI SẢN

1. Thu nhập do một đối tượng cư trú của một Nước ký kết thu được từ việc chuyển nhượng bất động sản được nêu tại Điều 6 và có tại Nước ký kết kia có thể bị đánh thuế tại Nước kia.
2. Thu nhập từ việc chuyển nhượng động sản là một phần của tài sản kinh doanh của một cơ sở thường trú mà một doanh nghiệp của một Nước ký kết có tại Nước ký kết kia, hoặc động sản thuộc một cơ sở cố định của một đối tượng cư trú của một Nước ký kết có ở Nước ký kết kia để tiến hành hoạt động dịch vụ cá nhân độc lập, kể cả thu nhập từ việc chuyển nhượng cơ sở thường trú đó (chuyển nhượng riêng cơ sở thường trú đó hoặc cùng với toàn bộ doanh nghiệp) hoặc cơ sở cố định đó có thể bị đánh thuế tại Nước kia.
3. Thu nhập thu được từ việc chuyển nhượng các tàu thủy hoặc máy bay do một doanh nghiệp của một Nước ký kết điều hành trong vận tải quốc tế hoặc động sản gắn liền với hoạt động của các tàu thủy, máy bay đó sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước ký kết của doanh nghiệp.
4. Thu nhập thu được từ việc chuyển nhượng các cổ phần trong vốn cổ phần của một công ty, hoặc phần quyền lợi trong một công ty hợp danh, tín thác hoặc di sản, mà tài sản của các tổ chức này chủ yếu trực tiếp hoặc gián tiếp bao gồm bất động sản nằm tại Nước ký kết kia, có thể bị đánh thuế tại Nước kia. Theo nội dung của khoản này, “chủ yếu” liên quan đến quyền sở hữu của bất động sản có nghĩa là giá trị của bất động sản đó vượt quá 50 phần trăm giá trị gộp của tất cả các tài sản do công ty, công ty hợp danh, tín thác hoặc di sản sở hữu.
5. Thu nhập thu được từ việc chuyển nhượng các cổ phần trong một công ty là đối tượng cư trú của một Nước ký kết, không phải là các cổ phần được đề cập đến tại khoản 4 nêu trên, và chiếm trên 15% vốn của công ty đó có thể bị đánh thuế tại Nước đó.
6. Thu nhập từ việc chuyển nhượng bất kỳ tài sản nào khác với những tài sản được nêu tại các khoản 1, 2, 3, 4 và 5 sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước ký kết nơi đối tượng chuyển nhượng là đối tượng cư trú.

Điều 14

DỊCH VỤ CÁ NHÂN ĐỘC LẬP

1. Thu nhập do một cá nhân là đối tượng cư trú của một Nước ký kết thu được từ các dịch vụ hành nghề hoặc các hoạt động khác có tính chất độc lập sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước đó trừ các trường hợp dưới đây, khi đó các khoản thu nhập đó cũng có thể bị đánh thuế tại Nước ký kết kia:
 - a) Nếu đối tượng đó thường xuyên có tại Nước ký kết kia một cơ sở cố định để thực hiện các hoạt động của đối tượng đó; trong trường hợp đó, chỉ phần thu nhập phân bổ cho cơ sở cố định đó có thể bị đánh thuế tại Nước ký kết kia; hoặc
 - b) Nếu đối tượng đó có mặt tại Nước ký kết kia trong một khoảng thời gian hoặc nhiều khoảng thời gian gộp lại bằng hoặc vượt quá 183 ngày trong bất kỳ giai đoạn mười hai tháng nào bắt đầu hoặc kết thúc trong năm tài chính có liên quan; trong trường hợp đó, chỉ phần thu nhập phát sinh từ các hoạt động của đối tượng đó được thực hiện tại Nước ký kết kia có thể bị đánh thuế tại Nước ký kết kia.
2. Thuật ngữ “dịch vụ hành nghề” bao gồm chủ yếu những hoạt động khoa học, văn học, nghệ thuật, giáo dục hoặc giảng dạy mang tính chất độc lập cũng như các hoạt động độc lập của các thầy thuốc, luật sư, kỹ sư, kiến trúc sư, nha sĩ và kế toán viên.

Điều 15

DỊCH VỤ CÁ NHÂN PHỤ THUỘC

1. Thẻ theo những quy định tại các Điều 16, 18, 19 và 20, các khoản tiền lương, tiền công và các khoản tiền thù lao tương tự khác do một đối tượng cư trú của Nước ký kết thu được từ lao động làm công sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước đó, trừ khi lao động làm công của đối tượng đó được thực hiện tại Nước ký kết kia. Nếu lao động làm công được thực hiện như vậy, số tiền công trả cho lao động đó có thể bị đánh thuế tại Nước ký kết kia.
2. Mặc dù có những quy định tại khoản 1, tiền công do một đối tượng cư trú của một Nước ký kết thu được từ lao động làm công được thực hiện tại Nước ký kết kia sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước thứ nhất nếu:
 - (a) người nhận tiền công có mặt tại Nước ký kết kia trong một khoảng thời gian hoặc nhiều khoảng thời gian gộp lại không quá 183 ngày trong bất kỳ giai đoạn mười hai tháng bắt đầu hoặc kết thúc trong năm tài chính có liên quan, và

- (b) tiền công được trả bởi chủ lao động hay đối tượng đại diện chủ lao động không phải là đối tượng cư trú của Nước kia, và
 - (c) số tiền công không phải phát sinh tại một cơ sở thường trú hoặc cơ sở cố định mà chủ lao động có tại Nước kia.
3. Mặc dù đã có những quy định trên của Điều này, tiền công thu được từ lao động làm công trên tàu thủy hoặc máy bay do một doanh nghiệp của một Nước ký kết điều hành trong vận tải quốc tế sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước đó.

Điều 16

THÙ LAO GIÁM ĐỐC

Các khoản thù lao cho giám đốc và các khoản thanh toán tương tự khác do một đối tượng cư trú của một Nước ký kết nhận được với tư cách là thành viên của Ban Giám đốc của một công ty là đối tượng cư trú của Nước ký kết kia có thể bị đánh thuế tại Nước ký kết kia.

Điều 17

NGHỆ SĨ VÀ VẬN ĐỘNG VIÊN

1. Mặc dù có những quy định tại các Điều 14 và 15, thu nhập của một đối tượng cư trú của một Nước ký kết thu được với tư cách người biểu diễn như diễn viên sân khấu, diễn viên điện ảnh, nghệ sĩ phát thanh hoặc truyền hình, hoặc nhạc công, hoặc với tư cách là vận động viên từ những hoạt động cá nhân của người đó thực hiện tại Nước ký kết kia có thể bị đánh thuế ở Nước ký kết kia.
2. Trường hợp thu nhập liên quan đến các hoạt động trình diễn cá nhân của người biểu diễn hoặc vận động viên nhưng không được trả cho bản thân người biểu diễn hoặc vận động viên, mà trả cho một đối tượng khác, thì thu nhập này có thể bị đánh thuế tại Nước ký kết nơi diễn ra những hoạt động trình diễn của người biểu diễn hoặc vận động viên, mặc dù đã có những quy định tại các Điều 7, 14 và 15.
3. Mặc dù đã có những quy định tại các khoản 1 và 2, thu nhập do các nghệ sĩ hoặc vận động viên là đối tượng cư trú của một Nước ký kết thu được từ các hoạt động trình diễn tại Nước ký kết kia theo một kế hoạch trao đổi văn hoá giữa Chính phủ của hai Nước ký kết, sẽ được miễn thuế tại Nước ký kết kia.

Điều 18

TIỀN LƯƠNG HƯU

Thể theo các quy định tại khoản 2 Điều 19, tiền lương hưu và các khoản thù lao tương tự khác được trả cho một đối tượng cư trú của một Nước ký kết do các công việc đã làm trước đây sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước đó.

Điều 19

PHỤC VỤ CHÍNH PHỦ

1. (a) Tiền lương, tiền công và các khoản tiền thù lao tương tự khác, trừ tiền lương hưu, do một Nước ký kết hoặc chính quyền cơ sở hoặc chính quyền địa phương của Nước đó trả cho một cá nhân đối với các công việc phục vụ cho Nước đó hoặc chính quyền cơ sở hoặc chính quyền địa phương đó sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước đó.
(b) Tuy nhiên, khoản tiền lương, tiền công và các khoản tiền thù lao tương tự khác nêu trên sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước ký kết kia nếu việc phục vụ này được thực hiện tại Nước ký kết kia và nếu cá nhân này là đối tượng cư trú của Nước ký kết kia, đồng thời:
 - (i) là đối tượng mang quốc tịch của Nước ký kết kia; hoặc
 - (ii) không trở thành đối tượng cư trú của Nước ký kết kia chỉ đơn thuần vì thực hiện những công việc trên.
2. (a) Bất kỳ khoản tiền lương hưu nào do một Nước ký kết, hoặc chính quyền cơ sở hoặc chính quyền địa phương của Nước đó hoặc do các quỹ của những cơ quan này lập ra trả cho một cá nhân đối với các công việc phục vụ cho Nước đó hoặc chính quyền cơ sở hoặc chính quyền địa phương của Nước đó sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước đó.
(b) Tuy nhiên, những khoản tiền lương hưu này sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước ký kết kia nếu cá nhân này là đối tượng cư trú và là đối tượng mang quốc tịch của Nước ký kết kia.
3. Những quy định của các Điều 15, 16, 17 và 18 sẽ áp dụng đối với những khoản tiền lương, tiền công và các khoản thù lao tương tự khác và tiền lương hưu đối với các công việc liên quan đến một hoạt động kinh doanh được tiến hành bởi một Nước ký kết hoặc chính quyền cơ sở hoặc chính quyền địa phương của Nước đó.

Điều 20

SINH VIÊN VÀ THỰC TẬP SINH

Những khoản tiền mà một sinh viên hoặc thực tập sinh nhận được để trang trải các chi phí sinh hoạt, học tập hoặc đào tạo mà người sinh viên hoặc thực tập sinh này ngay trước khi đến một Nước ký kết đang hoặc đã là đối tượng cư trú của Nước ký kết kia và hiện có mặt tại Nước thứ nhất chỉ với mục đích học tập hoặc đào tạo, sẽ không bị đánh thuế tại Nước đó, với điều kiện những khoản thanh toán đó có nguồn gốc từ bên ngoài Nước đó.

Điều 21

THU NHẬP KHÁC

1. Các khoản thu nhập của một đối tượng cư trú của một Nước ký kết, cho dù phát sinh ở đâu, chưa được đề cập đến tại những Điều trên của Hiệp định này, sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước đó.
2. Các quy định tại khoản 1 sẽ không áp dụng đối với thu nhập, trừ thu nhập từ bất động sản được định nghĩa tại khoản 2 Điều 6, nếu đối tượng nhận thu nhập là đối tượng cư trú của một Nước ký kết, có tiến hành hoạt động kinh doanh tại Nước ký kết kia thông qua một cơ sở thường trú nằm tại Nước kia, hoặc thực hiện tại Nước kia các dịch vụ cá nhân độc lập thông qua một cơ sở cố định nằm tại Nước kia, và quyền hoặc tài sản liên quan đến số thu nhập được trả có sự liên hệ thực tế với cơ sở thường trú hoặc cơ sở cố định như trên. Trong trường hợp như vậy những quy định tại Điều 7 hoặc Điều 14, tùy từng trường hợp, sẽ được áp dụng.

Điều 22

CÁC BIỆN PHÁP XOÁ BỎ VIỆC ĐÁNH THUẾ HAI LẦN

1. Tại Việt Nam, việc đánh thuế hai lần sẽ được xóa bỏ như sau:
 - (a) Trường hợp một đối tượng cư trú của Việt Nam nhận được thu nhập, lợi nhuận hoặc giá trị tăng thêm mà theo luật thuế của Síp và phù hợp với Hiệp định này, có thể bị đánh thuế tại Síp, Việt Nam sẽ cho phép khấu trừ vào thuế đánh trên thu nhập, lợi nhuận hoặc giá trị tăng thêm một khoản tiền bằng số tiền thuế đã nộp tại Síp. Tuy nhiên, khoản tiền thuế được khấu trừ sẽ không vượt quá số thuế Việt Nam đánh trên thu nhập, lợi nhuận hoặc giá trị tăng thêm được tính phù hợp với các luật và quy định về thuế của Việt Nam;
 - (b) Trường hợp một đối tượng cư trú của Việt Nam nhận được thu nhập mà theo bất kỳ quy định nào của Hiệp định này sẽ chỉ bị đánh thuế

tại Síp, thì khi tính thuế đối với thu nhập còn lại của đối tượng cư trú đó tại Việt Nam, Việt Nam có thể tính đến số thu nhập được miễn thuế;

- (c) Trường hợp một công ty là đối tượng cư trú của Síp trả tiền lãi cổ phần cho một công ty là đối tượng cư trú của Việt Nam và công ty nhận tiền lãi cổ phần, trực tiếp hoặc gián tiếp, kiểm soát ít nhất 10 phần trăm quyền biểu quyết trong công ty trả tiền lãi cổ phần, việc khấu trừ sẽ tính đến (cùng với bất kỳ số thuế Síp nào có thể được khấu trừ theo các quy định của điểm 1(a)) số thuế Síp do công ty phải nộp đối với phần lợi nhuận dùng để trả tiền lãi cổ phần;
- (d) Theo nội dung của điểm 1(a) Điều này, thuế thu nhập đã nộp tại Síp của đối tượng cư trú của Việt Nam đối với khoản lợi nhuận kinh doanh phát sinh tại Síp sẽ được coi là bao gồm bất kỳ khoản thuế nào lẽ ra sẽ phải nộp thuế Síp trong bất kỳ năm nào nhưng được miễn hoặc giảm thuế trong năm đó hoặc bất kỳ thời gian nào trong năm đó do việc áp dụng các quy định của Luật của Síp về các ưu đãi thuế có thời hạn nhằm thúc đẩy đầu tư nước ngoài vì mục đích phát triển.

2. Tại Síp, việc đánh thuế hai lần sẽ được xóa bỏ như sau:

- (a) Trường hợp một đối tượng cư trú của Síp nhận được thu nhập, mà theo các quy định của Hiệp định này, có thể bị đánh thuế tại Việt Nam, Síp sẽ cho phép khấu trừ vào thuế đối với thu nhập của đối tượng cư trú đó một khoản tiền bằng số thuế thu nhập đã nộp tại Việt Nam;

Tuy nhiên, khoản khấu trừ này không vượt quá phần thuế thu nhập, được tính trước khi khấu trừ, tương ứng với phần thu nhập có thể bị đánh thuế tại Việt Nam.

- (b) Trong trường hợp thu nhập do một đối tượng cư trú của Síp thu được được miễn thuế tại Việt Nam theo bất kỳ quy định nào của Hiệp định này, Síp có thể tính đến phần thu nhập được miễn thuế khi tính số thuế đối với thu nhập còn lại của đối tượng cư trú đó;
- (c) Trường hợp một công ty là đối tượng cư trú của Việt Nam trả tiền lãi cổ phần cho một công ty là đối tượng cư trú của Síp và công ty nhận tiền lãi cổ phần, trực tiếp hoặc gián tiếp, kiểm soát ít nhất 10 phần trăm quyền biểu quyết trong công ty trả tiền lãi cổ phần, việc khấu trừ sẽ tính đến (cùng với bất kỳ số thuế Việt Nam nào có thể được khấu trừ theo các quy định của điểm 2(a)) số thuế Việt Nam do công ty phải nộp đối với phần lợi nhuận dùng để trả lãi cổ phần.
- (d) Theo nội dung của điểm 2(a) Điều này, thuế thu nhập đã nộp tại Việt Nam của đối tượng cư trú của Síp đối với khoản lợi nhuận

kinh doanh phát sinh tại Việt Nam sẽ được coi là bao gồm bất kỳ khoản thuế nào lẽ ra sẽ phải nộp thuế Việt Nam trong bất kỳ năm nào nhưng được miễn hoặc giảm thuế trong năm đó hoặc bất kỳ thời gian nào trong năm đó do việc áp dụng các quy định của Luật của Việt Nam về các ưu đãi thuế có thời hạn nhằm thúc đẩy đầu tư nước ngoài vì mục đích phát triển.

Điều 23

KHÔNG PHÂN BIỆT ĐỐI XỬ

1. Các đối tượng mang quốc tịch của một Nước ký kết sẽ không phải chịu tại Nước ký kết kia bất kỳ chế độ thuế nào hoặc bất kỳ yêu cầu nào liên quan đến chế độ thuế đó khác với hoặc nặng hơn chế độ thuế và các yêu cầu liên quan hiện đang hoặc có thể áp dụng đối với các đối tượng mang quốc tịch của Nước ký kết kia trong cùng các hoàn cảnh như nhau, nhất là trên phương diện cư trú. Mặc dù có các quy định tại Điều 1, quy định này cũng áp dụng đối với các đối tượng không phải đối tượng cư trú của một hoặc cả hai Nước ký kết.
2. Các đối tượng không mang quốc tịch của nước nào, là đối tượng cư trú của một Nước ký kết sẽ không phải chịu tại một trong các Nước ký kết bất kỳ chế độ thuế nào hoặc bất kỳ yêu cầu nào liên quan đến chế độ thuế đó khác với hoặc nặng hơn chế độ thuế và các yêu cầu liên quan hiện đang hoặc có thể áp dụng đối với các đối tượng mang quốc tịch của Nước có liên quan trong cùng các hoàn cảnh như nhau, nhất là trên phương diện cư trú.
3. Chế độ thuế áp dụng đối với một cơ sở thường trú của một doanh nghiệp của một Nước ký kết có tại Nước ký kết kia sẽ không kém thuận lợi hơn tại Nước ký kết kia so với chế độ thuế áp dụng đối với các doanh nghiệp của Nước ký kết kia cùng tiến hành các hoạt động tương tự.
4. Trừ trường hợp áp dụng các quy định tại khoản 1 Điều 9, khoản 6 Điều 11, khoản 6 Điều 12, lãi từ tiền cho vay, tiền bản quyền, và các khoản thanh toán khác do một doanh nghiệp của một Nước ký kết trả cho một đối tượng cư trú của Nước ký kết kia, khi xác định các khoản lợi nhuận chịu thuế của doanh nghiệp đó, sẽ được tính vào chi phí theo cùng các điều kiện như thể các khoản tiền đó được trả cho một đối tượng cư trú của Nước thứ nhất.
5. Các doanh nghiệp của một Nước ký kết có toàn bộ hoặc một phần vốn do một hoặc nhiều đối tượng cư trú của Nước ký kết kia sở hữu hoặc kiểm soát trực tiếp hoặc gián tiếp, sẽ không phải chịu tại Nước thứ nhất bất kỳ chế độ thuế hoặc yêu cầu liên quan đến chế độ thuế đó khác với hoặc nặng hơn chế độ thuế và các yêu cầu liên quan hiện đang hoặc có

thể được áp dụng cho các doanh nghiệp tương tự khác của Nước thứ nhất.

6. Không có nội dung nào tại Điều này sẽ được giải thích là buộc một trong hai Nước ký kết phải cho các cá nhân không phải là đối tượng cư trú tại Nước đó được hưởng bất kỳ khoản giảm trừ cá nhân, khoản miễn thuế và giảm thuế vì các quy định dân sự hoặc trách nhiệm gia đình mà Nước đó dành cho các đối tượng cư trú của mình.
7. Mặc dù có các quy định tại Điều 2, các quy định của Điều này sẽ áp dụng đối với mọi sắc thuế.

Điều 24

THỦ TỤC THỎA THUẬN SONG PHƯƠNG

1. Trường hợp một đối tượng là đối tượng cư trú của một Nước ký kết nhận thấy rằng việc giải quyết của nhà chức trách có thẩm quyền của một hoặc cả hai Nước ký kết làm cho hoặc sẽ làm cho đối tượng đó phải nộp thuế không đúng với các quy định của Hiệp định này, khi đó đối tượng này có thể giải trình trường hợp của mình với nhà chức trách có thẩm quyền của Nước ký kết nơi đối tượng đó là đối tượng cư trú, hoặc nếu trường hợp của đối tượng đó thuộc khoản 1 Điều 23 tới nhà chức trách có thẩm quyền của Nước ký kết nơi đối tượng đó là đối tượng mang quốc tịch, mặc dù nội luật của hai Nước đã quy định về chế độ xử lý khiếu nại. Trường hợp đó phải được giải trình trong thời hạn ba năm kể từ lần thông báo đầu tiên dẫn đến chế độ thuế áp dụng không đúng với những quy định của Hiệp định.
2. Nhà chức trách có thẩm quyền sẽ cố gắng, nếu như việc khiếu nại là hợp lý và nếu bản thân nhà chức trách đó không thể đi đến một giải pháp thỏa đáng, phối hợp với nhà chức trách có thẩm quyền của Nước ký kết kia để cùng giải quyết trường hợp khiếu nại bằng thỏa thuận chung, nhằm mục đích tránh đánh thuế không phù hợp với quy định của Hiệp định này. Mọi thỏa thuận đạt được sẽ được thực hiện mặc dù đã có bất kỳ những giới hạn về thời gian quy định tại nội luật của hai Nước ký kết.
3. Nhà chức trách có thẩm quyền của hai Nước ký kết sẽ cố gắng giải quyết bằng thỏa thuận chung mọi khó khăn hoặc vướng mắc nảy sinh trong quá trình giải thích hoặc áp dụng Hiệp định này. Nhà chức trách có thẩm quyền của hai Nước cũng có thể trao đổi với nhau nhằm xóa bỏ việc đánh thuế hai lần trong các trường hợp không được quy định tại Hiệp định.
4. Nhà chức trách có thẩm quyền của hai Nước ký kết có thể liên hệ trực tiếp với nhau nhằm đạt được một thỏa thuận theo nội dung của các khoản trên đây.

Điều 25

TRAO ĐỔI THÔNG TIN

1. Các nhà chức trách có thẩm quyền của hai Nước ký kết sẽ trao đổi với nhau những thông tin có thể thấy trước là thích hợp cho việc thực hiện các quy định của Hiệp định này hoặc để quản lý hoặc thực thi nội luật của từng Nước ký kết liên quan đến các loại thuế được đánh bởi một Nước ký kết, hoặc chính quyền cơ sở hoặc chính quyền địa phương của Nước đó trong phạm vi việc đánh thuế không trái với Hiệp định này.
2. Mọi thông tin do một Nước ký kết nhận được theo khoản 1 sẽ được giữ bí mật giống như thông tin thu nhận theo nội luật của Nước này và thông tin đó sẽ chỉ được cung cấp cho các đối tượng hoặc các cơ quan chức năng (bao gồm cả tòa án và các cơ quan hành chính) có liên quan đến việc tính toán, hoặc thu, cưỡng chế hoặc truy tố hoặc xác định các khiếu nại về các loại thuế nêu tại khoản 1, hoặc giám sát các nội dung trên. Các đối tượng hoặc các cơ quan chức năng này sẽ chỉ sử dụng các thông tin đó vào các mục đích nêu trên. Họ có thể cung cấp các thông tin này trong quá trình tố tụng công khai của tòa án hoặc trong các quyết định của tòa án. Mặc dù có quy định nêu trên, thông tin do một Nước ký kết nhận được có thể được sử dụng cho các mục đích khác khi thông tin đó có thể được sử dụng cho các mục đích khác như vậy theo luật pháp của cả hai Nước và các nhà chức trách có thẩm quyền của Nước cung cấp cho phép sử dụng thông tin đó.
3. Không có trường hợp nào mà những quy định tại khoản 1 và khoản 2 được giải thích là buộc một Nước ký kết có nghĩa vụ:
 - (a) thực hiện các biện pháp hành chính khác với luật pháp và thông lệ về quản lý hành chính của Nước ký kết đó hoặc của Nước ký kết kia;
 - (b) cung cấp các thông tin không thể thu thập được theo luật pháp hoặc thông lệ quản lý hành chính thông thường của Nước ký kết đó hoặc của Nước ký kết kia;
 - (c) cung cấp các thông tin có thể làm tiết lộ bí mật về mua bán, kinh doanh, công nghiệp, thương mại hoặc bí mật nghề nghiệp hoặc các quy trình kinh doanh, hoặc cung cấp các thông tin mà việc tiết lộ chúng có thể trái với chính sách công (trật tự công cộng).
4. Nếu thông tin do một Nước ký kết yêu cầu phù hợp với Điều này, Nước ký kết kia sẽ sử dụng các biện pháp thu thập thông tin của mình để có được các thông tin theo yêu cầu, mặc dù Nước kia có thể không cần các thông tin như vậy cho mục đích thuế của mình. Nghĩa vụ được quy định tại câu trên phụ thuộc vào các giới hạn tại khoản 3 nhưng trong mọi

trường hợp, các giới hạn này không có nghĩa là cho phép một Nước ký kết từ chối việc cung cấp thông tin chỉ vì Nước ký kết đó không có lợi ích trong nước đối với các thông tin như vậy.

5. Không có trường hợp nào cho phép những quy định tại khoản 3 được giải thích là cho phép một Nước ký kết từ chối việc cung cấp thông tin chỉ vì thông tin do một ngân hàng, tổ chức tài chính, đối tượng được chỉ định hoặc đối tượng với tư cách đại lý hoặc đối tượng được uỷ thác khác nắm giữ hoặc chỉ vì thông tin có liên quan tới các lợi ích về sở hữu trong một đối tượng.

Điều 26

CÁC THÀNH VIÊN CƠ QUAN ĐẠI DIỆN NGOẠI GIAO VÀ CƠ QUAN ĐẠI DIỆN LÃNH SỰ

Không nội dung nào tại Hiệp định này ảnh hưởng đến các ưu đãi về thuế của các thành viên cơ quan đại diện ngoại giao hoặc cơ quan đại diện lãnh sự theo các nguyên tắc chung của luật pháp quốc tế hoặc các quy định tại các hiệp định đặc biệt.

Điều 27

HIỆU LỰC

1. Từng Nước ký kết sẽ thông báo cho Nước ký kết kia bằng văn bản thông qua đường ngoại giao việc hoàn thành các thủ tục cần thiết theo luật pháp của nước mình để Hiệp định có hiệu lực. Hiệp định này sẽ có hiệu lực vào ngày nhận được thông báo sau cùng.
2. Hiệp định này sẽ có hiệu lực thi hành:
 - (a) tại Việt Nam:
 - (i) đối với các khoản thuế khấu trừ tại nguồn, liên quan đến các khoản thu nhập chịu thuế nhận được vào ngày hoặc sau ngày đầu tiên của tháng Một tiếp sau năm dương lịch Hiệp định có hiệu lực, và trong các năm dương lịch tiếp theo; và
 - (ii) đối với các khoản thuế Việt Nam khác, liên quan đến thu nhập, lợi nhuận hoặc thu nhập từ chuyển nhượng tài sản phát sinh vào ngày hoặc sau ngày đầu tiên của tháng Một tiếp sau năm dương lịch Hiệp định có hiệu lực, và trong các năm dương lịch tiếp theo;
 - (b) tại Síp:

- (i) đối với các khoản thuế khấu trừ tại nguồn, liên quan đến các khoản thu nhập được chi trả hoặc khấu trừ vào ngày hoặc sau ngày đầu tiên của tháng Một tiếp sau ngày Hiệp định có hiệu lực, và
- (ii) đối với các khoản thuế khác, liên quan đến năm tính thuế bắt đầu vào ngày hoặc sau ngày đầu tiên của tháng Một tiếp sau ngày Hiệp định có hiệu lực.

Điều 28

CHẤM DỨT HIỆU LỰC

Hiệp định này sẽ vẫn còn hiệu lực cho tới khi một trong hai Nước ký kết tuyên bố chấm dứt hiệu lực. Từng Nước ký kết thông qua đường ngoại giao có thể chấm dứt hiệu lực Hiệp định bằng cách gửi cho Nước ký kết kia một văn bản thông báo chấm dứt hiệu lực Hiệp định ít nhất sáu tháng trước khi kết thúc bất kỳ năm dương lịch nào bắt đầu từ sau thời hạn năm năm kể từ ngày Hiệp định có hiệu lực. Trong trường hợp như vậy, Hiệp định sẽ hết hiệu lực thi hành:

(a) tại Việt Nam:

- (i) đối với các khoản thuế khấu trừ tại nguồn, liên quan đến các khoản thu nhập chịu thuế nhận được vào ngày hoặc sau ngày đầu tiên của tháng Một tiếp sau năm dương lịch nhận được thông báo kết thúc hiệu lực, và trong các năm dương lịch tiếp theo; và
- (ii) đối với các khoản thuế Việt Nam khác, liên quan đến thu nhập, lợi nhuận hoặc thu nhập từ chuyển nhượng tài sản phát sinh vào ngày hoặc sau ngày đầu tiên của tháng Một tiếp sau năm dương lịch nhận được thông báo kết thúc hiệu lực, và trong các năm dương lịch tiếp theo;

(b) tại Sip:

- (i) đối với các khoản thuế khấu trừ tại nguồn, liên quan đến các khoản thu nhập được chi trả hoặc khấu trừ sau khi kết thúc năm dương lịch gửi thông báo kết thúc hiệu lực; và
- (ii) đối với các khoản thuế khác, liên quan đến năm tính thuế bắt đầu sau khi kết thúc năm dương lịch gửi thông báo kết thúc hiệu lực.

ĐỂ LÀM BẰNG những người có tên dưới đây, được sự uỷ quyền hợp thức của Chính phủ nước mình, đã ký vào Hiệp định này.

LÀM THÀNH hai bản chính tại Ni-cô-xi-a ngày 15 tháng 12 năm hai ngàn không trăm hai mươi lăm bằng tiếng Việt, tiếng Hy Lạp và tiếng Anh, tất cả các văn bản đều có giá trị như nhau. Trường hợp có sự giải thích khác nhau, văn bản tiếng Anh sẽ được dùng làm cơ sở.

**THAY MẶT CHÍNH PHỦ
NƯỚC CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA
VIỆT NAM**

Cao Anh Tuấn
Thủ trưởng Bộ Tài chính

**THAY MẶT CHÍNH PHỦ
NƯỚC CỘNG HÒA Síp**

Makis Keravnos
Bộ trưởng Bộ Tài chính